Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
PAOLO MENGOZZI IŠVADA,
pateikta 2011 m. balandžio 14 d.[1]

Sujungtos bylos C-191/09 P ir C-200/09 P

Europos Sąjungos Taryba (C-191/09 P),
Europos Komisija (C-200/09 P)
prieš
Interpipe Niko Tube,

Interpipe NTRP

„Apeliacinis skundas — Bendra prekybos politika — Dempingas — Reglamentas (EB) Nr. 384/96 — 2 straipsnio 10 dalis, 3 straipsnio 2 dalis, 18 straipsnio 3 dalis ir 19 straipsnio 3 dalis — Normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimas — Koregavimas — Teisė į gynybą — Kroatijos, Rumunijos, Rusijos ir Ukrainos kilmės tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba plieno importas — Reglamentas (EB) Nr. 945/2006 — Bendrijos pramonės bendradarbiavimas — Konfidencialių duomenų naudojimas“

Turinys

I — Įžanga 4

II — Bylos faktinės aplinkybės ir skundžiamas sprendimas 4

III — Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai 6

IV — Vertinimas 7

A — Dėl pagrindinių apeliacinių skundų pagrindų, susijusių su Pirmosios instancijos teismo vertinimo klaidomis dėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taikyto koregavimo 8

1. Dėl pagrindinių apeliacinių skundų pagrindų, susijusių su teisės klaidomis pagal analogiją taikant teismų praktiką dėl vieno ekonominio vieneto sampratos 8

a) Šalių argumentai 8

b) Vertinimas 9

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2. Dėl pagrindinių apeliacinių skundų pagrindų, susijusių su teisės klaida nustatant įrodinėjimo, kad įvykdytos koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taikymo sąlygos, pareigą 13

a) Šalių argumentai 13

b) Vertinimas 13

3. Dėl pagrindinių apeliacinių skundų pagrindų, susijusių su teisminės kontrolės ribų peržengimu 14

a) Šalių argumentai 14

b) Vertinimas 15

B — Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo trečiojo pagrindo, susijusio su taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą padarytomis teisės klaidomis tiek, kiek tai susiję su SEPCO sudarytais sandoriais dėl Niko Tube pagamintų vamzdelių 19

1. Šalių argumentai 19

2. Vertinimas 20

C — Dėl pagrindinių apeliacinių skundų pagrindų, susijusių su teisės klaidomis pripažįstant ieškovių pirmojoje instancijoje teisės į gynybą pažeidimą, padarytą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taikant koregavimą 21

1. Šalių argumentai 21

2. Vertinimas 22

D — Dėl dviejų pirmųjų Niko Tube ir NTRP pateikto priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindų . 25

1. Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo, susijusio su tariamai Pirmosios instancijos teismo nagrinėjime padarytomis teisės klaidomis apskaičiuojant normaliąją vertę 26

a) Pagrindinės bylos aplinkybės, susijusios su atominių vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, neįtraukimu 26

b) Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo penkių dalių 28

c) Dėl dviejų pirmų dalių, susijusių su atitinkamai teisės į gynybą pažeidimu ir teisminės kontrolės ribų pažeidimu 28

i) Šalių argumentai 28

ii) Vertinimas 28

d) Dėl trečios dalies, susijusios su pagrindo neaptarimu 29

i) Šalių argumentai 29

ii) Vertinimas 30

e) Dėl ketvirtos dalies, susijusios su akivaizdžia rūpestingumo pareigos vertinimo klaida 30

i) Šalių argumentai 30

ii) Vertinimas 30

f) Dėl penktos dalies, susijusios su įrodymų akivaizdžios prasmės iškraipymu 32

i) Šalių argumentai 32

ii) Vertinimas 32

2. Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo, susijusio su Pirmosios instancijos teismo tariamai padarytomis klaidomis nustatant Sąjungos pramonei padarytą žalą 33

a) Išankstinės pastabos 33

b) Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo aštuonių dalių, susijusių su teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant tariamą pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5–7 dalių pažeidimą 34

i) Pagrindinės reikšmingų bylos aspektų aplinkybės ir Pirmosios instancijos teismo argumentai 34

ii) Šalių argumentai 36

iii) Vertinimas 37

— Dėl dviejų pirmųjų dalių 37

— Dėl kitų dalių tiek, kiek jos susijusios su skundžiamo sprendimo 111 punkte išvardytomis susijusiomis bendrovėmis 38

— Dėl skundų, susijusių su Productos Tubulares 39

— Dėl skundų, susijusių su Dalmine susijusiomis bendrovėmis 40

— Dėl skundų, susijusių su VMOG Jungtinė Karalystė 40

c) Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo dviejų dalių, susijusio su teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant tariamą pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalies pažeidimą 41

i) Šalių argumentai 41

ii) Vertinimas 41

V — Dėl ieškinio Pirmosios instancijos teisme 44

VI — Dėl bylinėjimosi išlaidų 44

VII — Išvada 45

I – Įžanga

1. Savo atitinkamais apeliaciniais skundais Europos Sąjungos Taryba (C-191/09 P) ir Europos Komisija (C-200/09 P) prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2009 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP prieš Tarybą* (toliau – skundžiamas sprendimas)[2], kiek juo panaikinamas 2006 m. birželio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 954/2006, nustatančio galutinį antidempingo muitą Kroatijos, Rumunijos, Rusijos ir Ukrainos kilmės tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba plieno importui, panaikinančio reglamentus (EB) Nr. 2320/97 ir (EB) Nr. 348/2000, baigiančio antidempingo muitų, taikomų, *inter alia*, Rusijos ir Rumunijos kilmės tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba nelegiruoto plieno importui, tarpinę ir priemonių galiojimo termino peržiūras ir baigiančio antidempingo muitų, taikomų, *inter alia*, Rusijos, Rumunijos, Kroatijos ir Ukrainos kilmės tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba nelegiruoto plieno importui, tarpines peržiūras, 1 straipsnis (toliau – ginčijamas reglamentas)[3].

2. Atsiliepime į apeliacinį skundą *Interpipe Niko Tube* (toliau – *Niko Tube*) ir *Interpipe NTRP* (toliau – NTRP) pateikė priešpriešinį apeliacinį skundą pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 116 straipsnį, nes Pirmosios instancijos teismas atmetė jų reikalavimus.

II – Bylos faktinės aplinkybės ir skundžiamas sprendimas

3. *Niko Tube* ir NTRP yra besiūlius vamzdžius ir vamzdelius gaminančios Ukrainos bendrovės. Jos susijusios su dviem pardavimo bendrovėmis, t. y. Ukrainoje įsteigta *SPIG Interpipe* (toliau – SPIG) ir Šveicarijoje įsteigta SEPCO.

4. Gavusi skundą, 2005 m. kovo mėn. Komisija inicijavo antidempingo tyrimą dėl kai kurių besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies ar plieno, kurių kilmės šalis, *inter alia*, yra Ukraina, importo.

5. Tyrimas dėl dempingo ir jo padarytos žalos vyko nuo 2004 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. Su žalos įvertinimu susijusios tendencijos buvo nagrinėjamos nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2004 m. gruodžio 31 dienos.

6. Atsižvelgdama į didelį Bendrijos gamintojų skaičių, Komisija, vadovaudamasi 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių[4], iš dalies pakeisto 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 461/2004[5] (toliau – pagrindinis reglamentas), 17 straipsniu, tyrimo tikslais nusprendė atrinkti penkis Bendrijos gamintojus. Iš pradžių buvo atrinkti šie penki Bendrijos gamintojai: *Dalmine SpA* (toliau – *Dalmine*), *Benteler Stahl/Rohr GmbH*, *Tubos Reunidos SA* (toliau – *Tubos Reunidos*), *Vallourec & Mannesmann France SA* ir *V&M Deutschland GmbH*. *Benteler Stahl/Rohr GmbH* nusprendus nebendradarbiauti, Komisija ją pakeitė *Rohrwerk Maxhütte GmbH*.

7. 2005 m. birželio 6 d. ir liepos 14 d. laiškais *Niko Tube* ir NTRP bei SPIG ir SEPCO Komisijai pateikė savo atsakymus į antidempingo klausimyną. 2005 m. lapkričio 17–26 d. įvyko patikrinimai *Niko Tube*, NTRP ir SPIG patalpose.

8. 2006 m. vasario 27 d. Komisija *Niko Tube* ir NTRP išsiuntė pirmą galutinės informacijos dokumentą, išdėstydama jame faktines aplinkybes ir motyvus, dėl kurių ji siūlo imtis galutinių antidempingo priemonių.

2 — T-249/06, Rink. p. II-383.

3 — OL L 175, p. 4.

4 — OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45.

5 — OL L 77, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 150.

9. 2006 m. kovo 22 d. laiške *Niko Tube* ir NTRP oficialiai užginčijo Komisijos išvadas, išdėstytas pirmame galutinės informacijos dokumente. Jos nurodė, kad Komisija nepagrįstai atsižvelgė į duomenis apie produktus, kurių jos negamino, kad Komisija normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino skirtingais prekybos lygiais, o tai pažeidžia pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pirmą pastraipą, ir kad pripažindama SEPCO importuotoja ir nustatydama jos eksporto kainą atkūrimo būdu Komisija pažeidė minėto reglamento 2 straipsnio 9 dalį.

10. Po dviejų posėdžių, kuriuose dalyvavo *Niko Tube* ir NTRP, ir vėlesnių kontaktų su šiomis bendrovėmis 2006 m. balandžio 24 d. Komisija priėmė antrą galutinės informacijos dokumentą. Šiame dokumente Komisija atmetė prašymą pašalinti tam tikrus *Niko Tube* ir NTRP negaminamus produktus, t. y. produktus, kurių patikrinimo kodas (toliau – PPK) buvo KE4, iš normaliosios vertės skaičiavimo. SEPCO pardavimo kainą ji pakoregavo ne pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, o pagal minėto reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Galiausiai šiame dokumente Komisija pateikė informaciją apie Bendrijos pramonės bendradarbiavimą.

11. 2006 m. balandžio 26 d. faksu *Niko Tube* ir NTRP priminė Komisijai, kad duomenys, pateikti atsakant į antidempingo klausimyną ir patikrinti Komisijos pareigūnų, įrodo, jog atominių vamzdelių, priskirtų prie PPK KE4, jos negamino.

12. 2006 m. gegužės 4 d. laišku ieškovės pateikė Komisijai savo išsamias pastabas dėl antro galutinės informacijos dokumento.

13. 2006 m. birželio 7 d. Komisija priėmė ir paskelbė pasiūlymą dėl galutinio antidempingo reglamento.

14. Faksu, kurį *Niko Tube* ir NTRP gavo 2006 m. birželio 26 d. 19 val. 6 min., Komisija atsakė į ieškovių 2006 m. balandžio 26 d. fakse ir 2006 m. gegužės 4 d. laiške išdėstytus argumentus, išskyrus argumentą dėl Bendrijos pramonės nebendradarbiavimo. 2006 m. birželio 16 d. *Niko Tube* ir NTRP išsiųstu laišku, kurį jos gavo 2006 m. birželio 27 d., Komisija atsakė į šių bendrovių komentarus dėl Bendrijos pramonės dalyvavimo procedūroje.

15. 2006 m. birželio 27 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą.

16. Šiuo reglamentu Taryba nustatė 25,1 % antidempingo muitą *Niko Tube* ir NTRP importuojamiems tam tikriems besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies arba plieno.

17. *Niko Tube* ir NTRP Pirmosios instancijos teismui pateikė ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo.

18. Pagrįsdamos savo prašymą dėl panaikinimo ieškovės pirmojoje instancijoje pateikė šešis pagrindus, kuriuos Pirmosios instancijos teismas pertvarkė į penkias temas, atsižvelgdamas į faktines aplinkybes, su kuriomis šie pagrindai buvo susiję:

— dėl normaliosios vertės apskaičiavimo,

— dėl su Bendrijos gamintojais susijusių bendrovių neatsakymo į klausimyno klausimus pasekmių,

— dėl SEPCO pardavimo kainos koregavimo,

— dėl ieškovių (pirmojoje instancijoje) įsipareigojimo pasiūlymo,

— dėl SPIG pardavimo sąnaudų, administracinių išlaidų ir kitų bendrų išlaidų vertinimo.

19. Skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas atmetė daugelį ieškovių pirmojoje instancijoje pateiktų pagrindų.

20. Vis dėlto jis pripažino pagrįsta ieškovių pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio ketvirtojo pagrindo dalį dėl akivaizdžios vertinimo klaidos taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą tiek, kiek Taryba pakoregavo SEPCO taikytas eksporto pardavimo kainas sandoriuose, susijusiuose su NTRP gaminamais vamzdeliais.

21. Pirmosios instancijos teismas dviejų ieškovių pirmojoje instancijoje atžvilgiu taip pat pripažino pagrįsta ieškinio šeštojo pagrindo dalį dėl teisės į gynybą pažeidimo tiek, kiek jis susijęs su minėto koregavimo taikymu.

22. Todėl jis panaikino ginčijamo reglamento 1 straipsnį tiek, kiek ieškovių pirmojoje instancijoje gaminamiems į Bendriją eksportuojamiems produktams nustatytas antidempingo muitas viršija antidempingo muitą, kuris būtų nustatytas, jei eksporto kainos nebūtų koreguotos atsižvelgiant į komisinius už pardavimą tarpininkaujant susijusiam prekybininkui SEPCO.

III – Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

23. Komisija ir Taryba atitinkamai 2009 m. gegužės 27 ir 29 d. pateikė apeliacinį skundą dėl skundžiamo sprendimo.

24. 2009 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi abi bylos buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalis bei priimtas sprendimas.

25. Taryba savo apeliaciniame skunde Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo, pirma, panaikinamas ginčijamo reglamento 1 straipsnis ir, antra, kiek juo nurodyta Tarybai padengti savo bei ketvirtadalį ieškovių pirmojoje instancijoje patirtų bylinėjimosi išlaidų,

— atmesti visą ieškinį ir

— priteisti iš ieškovių pirmojoje instancijoje bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliacinėje instancijoje ir procese Pirmosios instancijos teisme.

26. Komisija savo apeliaciniame skunde Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktą,

— atmesti visą ieškinį,

— priteisti iš ieškovių pirmojoje instancijoje visas dėl šio apeliacinio skundo Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

27. Atsiliepimuose į apeliacinį skundą *Niko Tube* ir NTRP Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti Tarybos apeliacinį skundą, kaip iš dalies nepriimtiną ir bet kuriuo atveju visiškai nepagrįstą,

— atmesti Komisijos apeliacinį skundą, kaip iš dalies nepriimtiną ir bet kuriuo atveju visiškai nepagrįstą,

— patvirtinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo pripažįstami pagrįstais ieškovių pirmojoje instancijoje pagrindai ir kiek juo panaikinamas ginčijamas reglamentas tiek, kiek *Niko Tube* ir NTRP gaminamiems į Bendriją eksportuojamiems produktams nustatytas antidempingo muitas viršija antidempingo muitą, kuris būtų nustatytas, jei eksporto kainos nebūtų koreguotos atsižvelgiant į komisinius už pardavimą tarpininkaujant susijusiam prekybininkui SEPCO,

— palikti galioti skundžiamo sprendimo dalį dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas, kurias ieškovės pirmojoje instancijoje patirs dėl Teisingumo Teismui pateikto apeliacinio skundo,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, kurias ieškovės pirmojoje instancijoje patirs dėl Teisingumo Teismui pateikto apeliacinio skundo. Ši institucija bet kuriuo atveju turi padengti savo ir ieškovių pirmojoje instancijoje išlaidas, susijusias su atsiliepimo rengimu Teisingumo Teisme, nes ji nusprendė pateikti atskirą apeliacinį skundą dėl skundžiamo sprendimo, nors galėjo būti išklausyta ir jei būtų likusi į bylą įstojusia šalimi. Bet kuriuo atveju Komisija turi padengti visas savo išlaidas, susijusias su procesu Teisingumo Teisme.

28. Priešpriešiniame apeliaciniame skunde *Niko Tube* ir NTRP Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek Pirmosios instancijos teismas nepanaikino viso ginčijamo reglamento ir kiek jis priteisė iš ieškovių pirmojoje instancijoje tris ketvirtadalius šiame teisme vykusiame procese jų patirtų bylinėjimosi išlaidų,

— priimti galutinį sprendimą šioje byloje ir panaikinti visą ginčijamą reglamentą,

— priteisti iš Tarybos ir Komisijos šių institucijų ir ieškovių pirmojoje instancijoje per šiuos procesus Pirmosios instancijos teisme ir Teisingumo Teisme patirtas bylinėjimo išlaidas.

29. Atsakymuose į priešpriešinį apeliacinį skundą Tarybą ir Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą,

— nepatenkinus šių reikalavimų, grąžinti bylą pirmosios instancijos teismui,

— priteisti iš ieškovių pirmojoje instancijoje dėl priešpriešinio apeliacinio skundo patirtas bylinėjimosi išlaidas.

30. Šalys išklausytos per 2010 m. lapkričio 18 d. įvykusį Teisingumo Teismo posėdį.

IV – Vertinimas

31. Grįsdama savo apeliacinį skundą Taryba remiasi septyniais pagrindais. Pirmieji keturi susiję su skundžiamo sprendimo 177–187 punktuose išdėstytu Pirmosios instancijos teismo vertinimu dėl taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą atlikto koregavimo ir iš to išplaukiančiu skundžiamo sprendimo 196 ir 197 punktuose pateiktu vertinimu. Iš esmės šie pagrindai sutampa su trimis pirmaisiais Komisijos apeliacinio skundo pagrindais. Todėl jie nagrinėtini kartu.

32. Tiek, kiek *Niko Tube* ir NTRP savo priešpriešiniame apeliaciniame skunde taip pat kritikuoja tai, kad Pirmosios instancijos teismas iš dalies atmetė jų pirmojoje instancijoje nurodytą pagrindą dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto taikymo, siūlau nagrinėti jų apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą iš karto po to, kai bus išnagrinėti su šia nuostata susiję pagrindinių apeliacinių skundų pagrindai.

33. Pagrindiniame apeliaciniame skunde Taryba remiasi trimis kitais pagrindais, susijusiais su skundžiamo sprendimo 202–211 punktuose Pirmosios instancijos teismo padarytomis teisės klaidomis, pripažindama, kad ieškovių pirmojoje instancijoje teisės į gynybą buvo pažeistos taikant koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Šiuos pagrindus galima nagrinėti kartu su Komisijos nurodytu ketvirtuoju pagrindu, kuriame kritikuojami tie patys skundžiamo sprendimo punktai.

34. Galiausiai išnagrinėsiu du pirmuosius *Niko Tube* ir NTRP priešpriešinio skundo pagrindus, susijusius su Pirmosios instancijos teismo vertinimais ne dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto taikymo.

A – *Dėl pagrindinių apeliacinių skundų pagrindų, susijusių su Pirmosios instancijos teismo vertinimo klaidomis dėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taikyto koregavimo*

35. Šie pagrindai susiję su trimis Pirmosios instancijos teismo vertinimo aspektais. Pirma, Taryba ir Komisija kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad pagal analogiją taikė teismų praktiką, susijusią su vieno ekonominio vieneto samprata apskaičiuojant normaliąją vertę. Antra, jos mano, kad Pirmosios instancijos teismas šioms dviem Sąjungos institucijoms neteisėtai priskyrė pareigą įrodyti, kad buvo įvykdytos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto taikymo sąlygos. Galiausiai, trečia, Taryba ir Komisija kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad peržengė savo teisminės kontrolės ribas.

1. Dėl pagrindinių apeliacinių skundų pagrindų, susijusių su teisės klaidomis pagal analogiją taikant teismų praktiką dėl vieno ekonominio vieneto sampratos

a) Šalių argumentai

36. Taryba ir Komisija kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad skundžiamo sprendimo 177 punkte pripažino, jog nusistovėjusi Teisingumo Teismo praktika, susijusi su vieno ekonominio vieneto buvimu ir reikšminga normaliosios vertės nustatymui, pagal analogiją yra taikytina ir apskaičiuojant eksporto kainą. Šių institucijų teigimu, normaliosios vertės apskaičiavimas, eksporto kainos nustatymas ir jų palyginimas yra reguliuojamas atskirų taisyklių grupių ir kiekvienos iš jų reikia laikytis atskirai. Vieno ekonominio vieneto samprata susijusi tik su tam tikromis specifinėmis situacijoms eksportuotojų vidaus rinkoje. Todėl ji yra reikšminga tik apskaičiuojant normaliąją vertę. Komisijos teigimu, tokį vertinimą patvirtina Teisingumo Teismo praktika, kurios Pirmosios instancijos teismas nepaminėjo skundžiamame sprendime.

37. Be to, Taryba ir Komisija nurodo Pirmosios instancijos teismo argumentų vidinius prieštaravimus, nes skundžiamo sprendimo 177 punkte šis nusprendė pagal analogiją taikyti vieno ekonominio vieneto sampratą apskaičiuojant eksporto kainą, nors nagrinėjama byla susijusi su koregavimu, atliktu apskaičiavus minėtą kainą.

38. Atsižvelgdamos į šiuos argumentus, Taryba ir Komisija taip pat teigia, kad Pirmosios instancijos teismas privalėjo paaiškinti, kodėl nusprendė, jog nustatant eksporto kainą pagal analogiją buvo taikytina vieno ekonominio vieneto samprata.

39. *Niko Tube* ir NTRP visų pirma teigia, kad šis pagrindas yra nepriimtinas, nes Taryba ir Komisija jau turėjo galimybę ginčyti vieno ekonominio vieneto sampratos naudojimo pagrįstumą Pirmosios instancijos teisme.

40. Be to, dėl esmės *Niko Tube* ir NTRP teigia, jog Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad vieno ekonominio vieneto samprata buvo reikšminga nustatant eksporto kainą prieš ir po koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Klausimas, ar teisiškai atskirų bendrovių grupės viduje egzistuoja kontrolės ir gamybos bei pardavimo veiklos pasidalijimas, taip pat ekonominis vienetas, yra ekonominės realybės konstatavimas, t. y. atspindi atitinkamas atskirų susijusių subjektų funkcijas. Kadangi Pirmosios instancijos teismas pripažino, jog normaliosios vertės ir eksporto kainos nustatymą reguliuoja skirtingos specifinės taisyklės, šių bendrovių manymu, suprantama, kad šis teismas „pagal analogiją“ taiko sampratą, pagal kurią veiklos pasidalijimas neužkerta kelio atitinkamoms bendrovėms sudaryti vieną ekonominį vienetą. Be to, tai, kad vieno ekonominio vieneto pripažinimas galėtų turėti skirtingą poveikį, nelygu nustatoma normalioji vertė ar eksporto kaina, neužkerta kelio plačiau taikyti su šia samprata susijusią nusistovėjusią teismų praktiką, nes šį klausimą Teisingumo Teismas iki šiol nagrinėjo tik keliose bylose.

b) Vertinimas

41. Pirmiausia manau, kad *Niko Tube* ir NTRP nurodytas pagrindas dėl nepriimtinumo turi būti atmestas. Tai, kad Taryba ir Komisija prireikus galėjo ginčyti vieno ekonominio vieneto sampratos taikymo pagrįstumą Pirmosios instancijos teisme nagrinėtoje byloje, iš jų neatima galimybės kritikuoti skundžiamame sprendime įtvirtintų vertinimų, kuriuos šiuo klausimu išdėstė šis teismas. Be to, nė viename šio sprendimo punkte nepaminėta, kad minėtos dvi institucijos pripažino pritariančios minėtos sampratos taikymui, atsižvelgiant į pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą atliktą koregavimą.

42. Dėl esmės pirmiausia reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 1 straipsnio 2 dalį produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Europos Sąjungą kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

43. Vadovaujantis pagrindiniu reglamentu, dempingo skirtumas yra normaliosios vertės ir eksporto kainos skirtumas. Taigi dempingo buvimas nustatomas teisingai palyginant normaliąją vertę, grindžiamą nepriklausomų pirkėjų eksportuojančioje valstybėje per įprastas prekybos operacijas metu sumokėtomis arba mokėtinomis kainomis, ir eksporto kainą, t. y. už eksportui į Sąjungą nupirktą prekę realiai sumokėtą arba mokėtiną kainą.

44. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį teisingas palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką vykdytą pardavimą, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatyta normalioji vertė ir eksporto kaina negali būti taip palygintos, toje pačioje pagrindinio reglamento nuostatoje numatyta, kad jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui.

45. Vienas veiksnių, dėl kurių gali būti atliktas koregavimas, yra minėto reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte nurodyti „komisiniai“. Vadovaujantis šia nuostata, „koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo. Terminas „komisiniai“ yra suprantamas kaip apimantis antkainį, kurį gauna prekiautojas tais ar panašiais produktais, jeigu tokio prekiautojo funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas“.

46. Pagal ginčijamo reglamento 132 punktą ir Tarybos bei Komisijos paaiškinimus Taryba, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktu, taikė korekciją ir sumažino visų *Niko Tube* ir NTRP į Sąjungą išvežti skirtų produktų, realizuotų per tarpininką SEPCO, t. y. arba tik per šią įmonę, arba per SEPCO ir SPIG, eksporto kainą.

47. Dėl šio koregavimo padidėjo *Niko Tube* ir NTRP produktų normaliosios vertės ir eksporto kainos skirtumas ir kartu išaugo dempingo skirtumas.

48. Tarybos teigimu, taip atliktas koregavimas rėmėsi dviem pagrindais: SEPCO buvo pripažinta prekybininke, vykdžiusia „panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento“ funkcijas, nes, pirma *Niko Tube* ir NTRP ir, antra, SEPCO, veikdamos kaip pardavėjas ir pirkėjas, pasiekė tuos pačius ekonominius rezultatus kaip esant santykiams tarp atstovaujamojo ir prekybos agento. Antra, normalioji vertė ir eksporto kaina skyrėsi, t. y. nors už visą nacionalinėje rinkoje per SPIG įvykdytą pardavimą buvo mokama tik šiai bendrovei, už visą SEPCO (veikiant atskirai arba kartu su SPIG) eksporto pardavimą buvo mokama ir SPIG, ir SEPCO, nes SPIG buvo mokama už visus per SEPCO įvykdytus eksporto sandorius.

49. Tyrimo metu ir nagrinėjant jų apeliacinį skundą Pirmosios instancijos teisme *Niko Tube* ir NTRP teigė, kad jos su SPIG ir SEPCO sudarė vieną ekonominį vienetą ir todėl nebuvo galima taikyti koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

50. Būtent tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 177 punkte pradėjo nagrinėti *Niko Tube* ir NTRP pagrindą, susijusį su akivaizdžia vertinimo klaida taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, ir nurodė, kad „pagal nusistovėjusią teismų praktiką dėl normaliosios vertės nustatymo, tačiau pagal analogiją taikomą ir eksporto kainai skaičiuoti, gamybos ir pardavimo veiklos pasidalijimas grupės, sudarytos iš teisiškai atskirų bendrovių, viduje negali pakeisti fakto, kad tai iš tikrųjų yra vienas ekonominis vienetas, taip organizuojantis visą veiklą, kurią kitais atvejais vykdo teisiniu požiūriu vienas vienetas (pagal analogiją žr. 1988 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Brother Industries prieš Tarybą*, 250/85, Rink. p. 5683, 16 punktą; 1992 m. kovo 10 d. Sprendimo *Matsushita Electric prieš Tarybą*, C-175/87, Rink. p. I-1409, 12 punktą ir 1993 m. spalio 13 d. Sprendimo *Matsushita Electric Industrial prieš Tarybą*, C-104/90, Rink. p. I-4981, 9 punktą)“.

51. Taryba ir Komisija kritikavo šią skundžiamo sprendimo dalį dėl trijų priežasčių. Pirmiausia, šių institucijų teigimu, pats vieno ekonominio vieneto sampratos naudojimas ne normaliajai vertei skaičiuoti iš principo yra nepriimtinas, kaip matyti iš Teisingumo Teismo praktikos. Be to, Taryba ir Komisija kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad nepaaiškino, kodėl nusprendė Teisingumo Teismo įtvirtintos teismo praktikos taikymą išplėsti normaliosios vertės skaičiavimui. Galiausiai skundžiamo sprendimo 177 punkte įtvirtinta Pirmosios instancijos teismo argumentų prielaida neatitinka faktinės situacijos, dėl kurios jis turėjo priimti sprendimą, nes ginčas buvo susijęs ne su eksporto kainos apskaičiavimu, bet su šios kainos koregavimu taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

52. Nors iš pirmo žvilgsnio šie skundai atrodo iš dalies pagrįsti, galiausiai jie nepakeičia mano nuomonės.

53. Pirmiausia dėl paskutinės priežasties visiškai pripažįstu, kad nors *Niko Tube* ir NTRP skundas susijęs su dempingo skirtumo apskaičiavimo trečiuoju etapu, t. y. teisingu normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimu, kurio metu buvo atliktas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte numatytas koregavimas, skundžiamo sprendimo 177 punkte yra nurodomas tik dempingo skirtumo antrasis etapas, t. y. eksporto kainos apskaičiavimas.

54. Be to, atsižvelgiant į iš paties pagrindinio reglamento aiškiai kylančią būtinybę atskirti tris etapus, kurių metu nustatomas dempingo skirtumas, Pirmosios instancijos teismas negalėjo taikyti nuorodos į eksporto kainos apskaičiavimą plačiau nei taip pat atitinkančios šios kainos koregavimą pagal minėto reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

55. Todėl nors manau, kad reikia pripažinti, jog Tarybos ir Komisijos kritika dėl skundžiamo sprendimo 177 punkto netikslaus teksto yra pagrįsta, ji man vis tiek atrodo nereikšminga.

56. Iš tiesų neginčijama, kad Tarybos ir Komisijos pagrindas yra susijęs su Pirmosios instancijos teismo pagal analogiją taikytu vieno ekonominio vieneto kriterijumi *ne* normaliajai vertei apskaičiuoti, t. y. šios bylos atveju, ir dėl koregavimo taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

57. Tad reikia nagrinėti tokią likusių dviejų šio pagrindo skundų dalį.

58. Dėl šios išvados 51 punkte nurodyto pirmojo skundo neginčijama, kad Teisingumo Teismo praktika dėl vieno ekonominio vieneto sampratos yra sukurta normaliosios vertės apskaičiavimo srityje. Vis dėlto, kaip ir Taryba pripažino posėdyje, vien ši aplinkybė nereiškia, kad šios sampratos naudojimas kitais nei normaliosios vertės skaičiavimo tikslais yra teisės klaida.

59. Bendrai reikia priminti, kaip tai iš esmės padarė Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 178 punkte, kad vieno ekonominio vieneto sąvokos vartojimu apskaičiuojant normaliąją kainą siekiama į produkto pardavimo kainą įtraukti nuo gamintojo teisiškai atskiros, bet jo ekonomiškai kontroliuojamos bendrovės, su kuria jis sudaro vieną ekonominį vienetą, pardavimo sandorius lyg šie sandoriai būtų įtraukti, jeigu juos vykdytų gamintojo vidinis pardavimo departamentas [6].

60. Tokio sutapatinimo priežastis suprasti nesunku. Juo siekiama išvengti situacijos, kai sąnaudos, kurios akivaizdžiai yra įtraukiamos į produkto pardavimo kainą dėl to, kad pardavimą vykdo į gamintojo struktūrą integruotas departamentas, nebebūtų įtraukiamos į ta pačia pardavimo veikla užsiimančios bendrovės, kuri yra teisiškai atskira nuo gamintojo, bet jo ekonomiškai kontroliuojama, kainą [7].

61. Taip darant išvengiama ir gamintojų diskriminavimo [8], ir dirbtinio normaliosios vertės sumažinimo, nes su gamintoju vieną ekonominį vienetą sudaranti platinimo bendrovė neabejotinai negali būti laikoma pirmuoju nepriklausomu pirkėju, siekiant apskaičiuoti minėtą vertę.

62. Be to, jei gamintojas platina savo produktus eksportui į Sąjungą pasinaudodamas teisiškai atskira bendrove, kurią jis ekonomiškai kontroliuoja, nematau jokių teisinių ar ekonominių priežasčių, galinčių užkirsti kelią šiuos du ūkio subjektus pripažinti vienu ekonominiu vienetu, o tai, žinoma, turėtų įtakos apskaičiuojant eksporto kainą arba ją lyginant su normaliąja verte.

63. Nors Teisingumo Teismo posėdyje Taryba ir Komisija pripažino, kad gamintojo ir platinimo bendrovės pripažinimas vienu ekonominiu vienetu užkerta kelią taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte numatytą koregavimą, o tai, atrodo, patvirtina mintį, kad vieno ekonominio vieneto kriterijus taip pat gali būti reikšmingas vertinant įvertinimus, atliktus lyginant normaliąją vertę ir eksporto kainą, šios institucijos vis tiek teigia, kad Pirmosios instancijos teismo atliktas taikymo išplėtimas buvo atmestas Teisingumo Teismo praktikoje.

64. Tiesa, visų pirma Komisijos nuolat kartojamame Sprendime *Minolta Camera prieš Tarybą* [9] Teisingumo Teismas nusprendė, jog nustatant normaliąją vertę ir eksporto kainą taikomos skirtingos taisyklės ir todėl bendrieji ir administraciniai pardavimo mokesčiai nebūtinai turėtų būti vienodai vertinami abiem atvejais [10].

6 — Žr. 1992 m. kovo 10 d. Sprendimo *Canon prieš Tarybą* (C-171/87, Rink. p. I-1237) 9–13 punktai.

7 — Ten pat.

8 — Šiuo klausimu žr. 1988 m. spalio 5 d. Sprendimo *TEC ir kt. prieš Tarybą* (260/85 ir 106/86, Rink. p. 5855) 30 punktą.

9 — 1992 m. kovo 10 d. sprendimas (C-178/87, Rink. p. I-1577).

10 — Ten pat, 12 punktas.

65. Iš tiesų yra nemaža tikimybė, kad nors gamintojas vidaus rinkoje veikia per pardavimo bendrovę, su kuria sudaro vieną ekonominį vienetą, eksporto rinkoje jis veikia kitaip. Būtent tokia situacija buvo minėtoje byloje *Minolta Camera prieš Tarybą*. Iš Teisingumo Teismo sprendimo matyti, kad bendrovės *Minolta* pardavimo departamento funkcijas eksporto valstybėje, šiuo atveju – Japonijos, atlikusių dukterinių bendrovių pardavimo mokesčius, administracines išlaidas ir kitas bendrąsias išlaidas, Teisingumo Teismo teigimu, galima lyginti tik su minėtos bendrovės eksporto tarnybos išlaidomis, o ne, kaip siekė ši bendrovė, su jos dukterinių bendrovių Europoje išlaidomis, todėl Teisingumo Teismas nurodė, jog siekiant užtikrinti minėtos bylos metu galiojusio pagrindinio reglamento laikymąsi, galimi tam tikri išlaidų, į kurias atsižvelgiama taikant koregavimą, dydžio skirtumai [11].

66. Vis dėlto, viena vertus, nesuprantu, kodėl negalėtume susidurti su priešinga situacija, t. y. kai trečiosios šalies gamintojas savo vidaus rinkoje veikia tarpininkaujant bendrovei, kurios jis ekonomiškai nekontroliuoja, tačiau platina savo produktus į Sąjungą pasinaudodamas bendrove, su kuria sudaro vieną ekonominį vienetą. Antra vertus, sunku suprasti, kas galėtų leisti Tarybai ir Komisijai išvengti išvados, kuri atspindi santykių tarp trečiosios valstybės gamintojo ir vienos iš jo pardavimo bendrovių, veikiančios eksporto į Sąjungą rinkoje, ekonominę realybę.

67. Kitaip tariant, jei trečiosios valstybės gamintojas ir viena iš jo pardavimo eksportui į Sąjungą bendrovių sudaro vieną ekonominį vienetą, tokios ekonominės realybės negalima nepaisyti. Vien dėl savo pobūdžio ši aplinkybė nustatytina prieš atsakant į bet kokį klausimą, susijusį su taikytinomis taisyklėmis ir metodais, nustatant dempingo skirtumui apibrėžti taikomus tris apskaičiavimo etapus. Negalima paneigti, kad jei tokia situacija būtų nustatyta, ji turėtų pasekmių eksporto kainos nustatymui arba koregavimo apskaičiavimui, atliktam teisingai palyginant normaliąją vertę ir eksporto kainą. Kitokia išvada dirbtinai sumažintų eksporto kainą, taip padidindama dempingo skirtumą.

68. Šiuo atveju, kaip jau esu nurodęs, Taryba pripažino, kad trečiosios valstybės gamintojo ir eksportą į Sąjungą vykdančios bendrovės pripažinimas vienu ekonominiu vienetu užkerta kelią koregavimui pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

69. Be to, svarbu pripažinti, kad, kaip Pirmosios instancijos teismas priminė skundžiamo sprendimo 182 punkte, 2006 m. birželio 26 d. fakse Komisija įvardijo tris veiksnius, kuriais rėmėsi nuspręsdama, jog SEPCO vykdė funkcijas, prilygintinas komiso pagrindu dirbančio agento funkcijoms, susijusias su SEPCO komercinėmis funkcijomis bei kontrole, kurią šios bendrovės atžvilgiu turėjo *Niko Tube* ir NTRP [12]. Tačiau šie vertinimo veiksniai daugiausia sutampa su naudojamais nustatant vieno ekonominio vieneto buvimą, kaip tai matyti iš skundžiamo sprendimo 179 punkte primintos teismų praktikos [13].

70. Todėl manau, kad Pirmosios instancijos teismas savo vertinime nepadarė teisės klaidos, kai iškėlė prielaidą, jog vieno ekonominio vieneto kriterijus buvo reikšmingas siekiant patikrinti, ar, kaip ginčijamame reglamente tai nurodė Taryba, buvo įvykdytos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto taikymo sąlygos.

11 — Ten pat, 13 punktas.

12 — Jau esu nurodęs, kad šie trys veiksniai yra tai, kad, pirma, ieškovės pirmojoje instancijoje vykdė atitinkamo produkto tiesioginį pardavimą Bendrijoje, antra, su Ukraina susijusi pardavimo bendrovė SPIG dalyvavo kaip pardavimo agentas *Niko Tube* ir NTRP pardavimo sandoriuose su SEPCO ir, trečia, SEPCO ryšiai su *Niko Tube* ir NTRP buvo nepakankami ir neleidžia teigti, kad jos kontroliuoja šią bendrovę arba kad yra bendra SEPCO ir *Niko Tube* bei NTRP kontrolė.

13 — Skundžiamo sprendimo 179 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad iš teismų praktikos taip pat matyti, jog vienas ekonominis vienetas egzistuoja, kai gamintojas paprastai vidiniam pardavimo departamentui pavestas užduotis perduoda jo produktų platinimo bendrovei, kurią jis ekonomiškai kontroliuoja (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Canon prieš Tarybą* 9 punktą). Be to, kapitalo struktūra yra reikšmingas vieno ekonominio vieneto egzistavimo požymis (šiuo klausimu žr. generalinio advokato C. O. Lenz išvados byloje, kurioje priimtas 1994 m. liepos 7 d. Sprendimas *Gao Yao prieš Tarybą*, C-75/92, Rink. p. I-3141, I-3142, 33 punktą). Be to, buvo nuspręsta, kad vienas ekonominis vienetas gali egzistuoti gamintojui vykdant dalį pardavimo funkcijų, papildančių jo produktų platinimo bendrovės vykdomas funkcijas (minėto Sprendimo *Matsushita Electric Industrial prieš Tarybą* 14 punktas).

71. Tokiomis aplinkybėmis manau, kad reikia atmesti ir bendrą Tarybos bei Komisijos argumentą, kad Pirmosios instancijos teismui buvo taikoma ypatinga pareiga motyvuoti, kodėl pagal analogiją reikia taikyti teismų praktiką, susijusią su normaliosios vertės apskaičiavimui skirta vieno ekonominio vieneto samprata.

72. Taigi siūlau atmesti pagrindinių apeliacinių skundų pagrindus, susijusius su teisės klaidomis, dėl kurių buvo negalimas su vieno ekonominio vieneto samprata susijusios teismų praktikos taikymas pagal analogiją, kaip iš dalies nereikšmingus ir iš dalies nepagrįstus.

2. Dėl pagrindinių apeliacinių skundų pagrindų, susijusių su teisės klaida nustatant įrodinėjimo, kad įvykdytos koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taikymo sąlygos, pareigą

a) Šalių argumentai

73. Taryba ir Komisija teigia, jog Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 180 punkte klaidingai nustatė, kad institucijos turi remtis įrodymais arba bent jau prielaidomis, leidžiančiais patvirtinti veiksnio, kuriuo remiantis atliekamas koregavimas, egzistavimą. Be to, šiame skundžiamo sprendimo punkte pateikta nuoroda į Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Kundan ir Tata prieš Tarybą* [14] taip pat nereikšminga šiai bylai, nes susijusi su faktinėmis aplinkybėmis, įvykusiomis prieš pakeičiant pagrindinį reglamentą, kuriuo remiasi ginčijamas reglamentas.

74. *Niko Tube* ir NTRP siūlo atmesti šiuos pagrindinių apeliacinių skundų pagrindus.

b) Vertinimas

75. Skundžiamo sprendimo 180 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad „šalis, pagal (pagrindinio) reglamento 2 straipsnio 10 dalį prašanti koregavimo, kad būtų galima palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą ir nustatyti dempingo skirtumą, turi pateikti įrodymus, kad jos prašymas yra pagrįstas, o institucijos, nusprendusios atlikti koregavimą, turi remtis įrodymais arba bent jau prielaidomis, leidžiančiais patvirtinti veiksnio, kuriuo remiantis atliekamas koregavimas, egzistavimą ir nustatyti jo poveikį kainų palyginimui (2002 m. lapkričio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kundan ir Tata prieš Tarybą*, T-88/98, Rink. p. II-4897, 96 punktas)“.

76. Atvirkščiai nei teigia Taryba ir Komisija, nematau jokios tokio vertinimo teisės klaidos.

77. Šiuo klausimu svarbu priminti, kad vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalimi, jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksporto kaina negali būti palyginamos, jos koreguojamos kiekvienu atveju atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui.

78. Šioje nuostatoje vartojama beasmenė forma niekaip neįvardija asmenų, kuriems tenka pareiga nustatyti veiksnius, dėl kurių kyla reikalas taikyti koregavimą ir apibrėžti apimtį, kuria minėtas veiksnys veikia kainų palyginamumą vidaus rinkoje ir eksporto į Sąjungą rinkoje [15].

14 — 2002 m. lapkričio 21 d. sprendimo (T-88/98, Rink. p. II-4897) 96 punktas.

15 — Nors šis tekstas sutampa su įtvirtintuoju ankstesnio pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje (1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3283/94 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 349, p. 1)), jis vis dėlto skiriasi nuo dar ankstesnio pagrindinio reglamento (1988 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2423/88 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina bei subsidijuoto importo iš Europos ekonominės bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 209, p. 1)) 2 straipsnio 9 dalies b punkto teksto, pagal kurį pareiga įrodyti prašymo taikyti koregavimą pagrįstumą teko „suinteresuotai šaliai“.

79. Tokiomis aplinkybėmis pareiga įrodyti, kad turi būti atliktas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a–k punktuose nurodytas specifinis koregavimas, tenka tam, kas siekia šiuo koregavimu remtis.

80. Taigi, kai gamintojas teigia, kad turi būti taikomas normaliosios vertės (sumažinant) arba eksporto kainos (padidinant) koregavimas, šis subjektas ir turi pažymėti bei įrodyti, jog buvo įvykdytos tokiam koregavimui atlikti taikomos sąlygos [16].

81. Kita vertus, kaip teisingai pripažino Pirmosios instancijos teismas, kai, kaip ir šioje byloje, Komisija ir Taryba mano, kad reikia taikyti koregavimą sumažinant eksporto kainą, nes pardavimo bendrovė vykdo panašias funkcijas kaip ir komisinių pagrindu dirbantis agentas, jos turi pateikti bent neprieštaraujančius įrodymus, patvirtinančius, jog sąlyga įvykdyta.

82. Todėl siūlau atmesti pagrindinių apeliacinių skundų pagrindus, susijusius su teisės klaida nustatant įrodinėjimo, kad įvykdytos koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taikymo sąlygos, pareigą.

3. Dėl pagrindinių apeliacinių skundų pagrindų, susijusių su teisminės kontrolės ribų peržengimu

a) Šalių argumentai

83. Taryba ir Komisija teigia, kad Pirmosios instancijos teismas, prieštaraudamas šioje srityje taikomai teismų praktikai, kurios net nepaminėjo, neapsiribojo patikrinimu, ar šios institucijos rėmėsi klaidingomis faktinėmis aplinkybėmis arba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą atlikdamos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte numatytą koregavimą. Atvirkščiai, skundžiamo sprendimo 184–189 punktuose, šių institucijų vertinimą jis pakeitė savuoju, klaidingai pritaikydamas vieno ekonominio vieneto kriterijų.

84. Be to, Pirmosios instancijos teismas taip pat neteisėtai nagrinėjo tik tris 2006 m. birželio 26 d. Komisija fakse įvardytus veiksnius, neatsižvelgdamas į per teisminę procedūrą pirmojoje instancijoje Tarybos pateiktus papildomus paaiškinimus. Pirmosios instancijos teismas taip pat neteisingai suprato kai kuriuos minėtame fakse nurodytus motyvus, kuriais remiantis buvo taikomas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte numatytas koregavimas.

85. Komisija taip pat teigia, kad Pirmosios instancijos teismo išvada, jog institucijos negalėjo įvykdyti nagrinėjamo koregavimo, yra nesuderinama su išdėstyta skundžiamo sprendimo 213 punkte, pagal kurią 2006 m. birželio 26 d. fakse buvo pateikti išsamūs šio koregavimo motyvai ir priežastys.

86. Galiausiai Taryba ir Komisija teigia, kad dėl jų skundo pagrįstumo savaime tampa negaliojantis skundžiamo sprendimo 193–197 punktuose pateiktas Pirmosios instancijos teismo vertinimas tiek, kiek jis susijęs su NTRP ir SEPCO santykiais, nes Pirmosios instancijos teismas šiuose punktuose nusprendė, kad ieškovių pirmojoje instancijoje pagrindas, susijęs su akivaizdžia klaida vertinant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pirmos pastraipos taikymą, nebuvo savarankiškas nuo minėtų ieškovių pirmojoje instancijoje pateikto pagrindo dėl to paties reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto taikymo.

16 — Jau pagal ankstesnius antidempingo reglamentus žr. 1990 m. liepos 11 d. Sprendimo *Stanko France prieš Komisiją ir Tarybą* (C-320/86 ir C-188/87, Rink. p. I-3013) 48 punktą ir nurodytą teismo praktiką.

87. *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad Pirmosios instancijos teismo vykdytas institucijų atlikto vertinimo kontrolės lygis buvo tinkamas ir šio teismo vertinimu nebuvo pakeistas institucijų vertinimas. Pirmosios instancijos teismas tik patikrino, ar buvo įvykdytos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto sąlygos ir teisingai įvertintos faktinės aplinkybės.

88. Be to, jų teigimu, akivaizdu, kad Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė ir įvertino visus Tarybos ir Komisijos argumentus bei šalių pateiktą turimą informaciją, prieš prieidamas prie išvados, kad institucijos padarė akivaizdžią klaidą, kai nepateikė pakankamų įrodymų, jog sandoriuose dėl NTRP pagamintų vamzdelių SEPCO veikė kaip komisinių pagrindu dirbantis agentas. Be to, *Niko Tube* ir NTRP nurodo, kad institucijos negalėjo teisėtai teigti, kad vien to, jog su eksportuojančiu gamintoju susijusi ar jo kontroliuojama pardavimo bendrovė parduoda atitinkamą produktą Sąjungoje, neužtenka norint savaime padaryti išvadą, kad ši bendrovė vykdo agentui prilyginamas funkcijas. Jei taip būtų, užtektų, jog pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte būtų nurodyta, kad verslo subjekto taikytą maržą galima koreguoti. Tačiau taip nėra, kaip tai pagrįstai pripažino Pirmosios instancijos teismas.

89. Minėtos bendrovės taip pat nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas visiškai pagrįstai pripažino, jog institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai taikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pirmą pastraipą. Būtent koregavimas išlaikė arba sukūrė asimetriją, kaip tai nurodė Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 195 punkte.

b) Vertinimas

90. Prieš nagrinėjant minėtų pagrindų, suformuluotų pagrindinių apeliacinių skundų ieškovių, esmę, susijusią su Pirmosios instancijos teismo vykdomos teisminės kontrolės apimtimi, reikia atmesti atitinkamai Komisijos ir Tarybos pateiktus du papildomus argumentus dėl tariamo Pirmosios instancijos teismo argumentų prieštaringumo ir tariamo šio teismo neatsižvelgimo į procedūrą pirmojoje instancijoje Tarybos pateiktus papildomus argumentus.

91. Pirmuoju klausimu visiškai nepagrįsta kritika, kad skundžiamo sprendimo motyvai yra prieštaringi, nes Pirmosios instancijos teismas, viena vertus, minėto sprendimo 184 punkte nurodė, kad 2006 m. birželio 26 d. Komisijos fakse nurodytų priežasčių nepakanka pateisinti koregavimui pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, ir, kita vertus, to paties sprendimo 213 punkte nurodė, kad minėtame fakse buvo pateikti išsamūs šio koregavimo motyvai ir priežastys. Iš tikrųjų skundžiamo sprendimo 184 punktas yra susijęs su 2006 m. birželio 26 d. fakse pateiktų priežasčių pagrįstumo nagrinėjimu, t. y. ginčijamo reglamento teisėtumu iš esmės, o minėto sprendimo 213 punkte tik pripažįstama, jog Komisija (visų pirma minėtu faksu) įvykdė sąlygą aiškiai ir nedviprasmiškai nurodyti priežastis, dėl kurių buvo taikytas nagrinėjamas koregavimas, t. y. pripažįstamas esminio formos reikalavimo įvykdymas[17]. Be to, skundžiamo sprendimo 213 punktas susijęs būtent su pagrindo dėl pareigos motyvuoti pažeidimą nagrinėjimu.

92. Man taip pat atrodo nepagrįstas Tarybos pateiktas kaltinimas, kad Pirmosios instancijos teismas nekreipė dėmesio į papildomus paaiškinimus – tris 2006 m. birželio 26 d. Komisijos fakse pateikiamas priežastis – kuriuos Komisija pateikė per teismo procesą pirmojoje instancijoje.

93. Pirmiausia, kadangi Tarybos argumentą reikia suprasti kaip kaltinimą Pirmosios instancijos teismui, kad neatsižvelgė į po 2006 m. birželio 26 d. fakso nusiuntimo ir kitą dieną priimto ginčijamo reglamento priėmimo pateiktus paaiškinimus, kurie dar buvo ir nauji palyginti su šiame fakse ir minėtame teisės akte pateiktomis priežastimis, tokį argumentą akivaizdžiai reikia atmesti. Iš tiesų tai

17 — Visų pirma dėl motyvavimo pareigos, kuri yra esminės formos reikalavimas, ir motyvavimo pagrįstumo, kuris yra susijęs su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės, skirtumo žr. 2001 m. kovo 22 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją* (C-17/99, Rink. p. I-2481) 35 punktą.

prilygtų kaltinimui Pirmosios instancijos teismui, jog šis atsisakė leisti institucijai iš 2006 m. birželio 26 d. fakso ir skundžiamo teisės akto teksto kylančius motyvus pakeisti naujais. Tačiau Pirmosios instancijos teismas padarytų teisės klaidą, jei per teismo procesą leistų institucijai pakeisti jo nagrinėjamo skundžiamo teisės akto motyvus naujais [18].

94. Be to, jei Tarybos argumentą reikia aiškinti kaip kritikuojantį Pirmosios instancijos teismą, kad neatsižvelgė į papildomus paaiškinimus, apibrėžiančius pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taikyto koregavimo priežastis, reikia pažymėti, kad Taryba tik bendrai nurodo dešimt rašytinių pastabų pirmojoje instancijoje punktų, pakankamai tiksliai nenurodydama, į kokius paaiškinimus neatsižvelgė Pirmosios instancijos teismas [19]. Bet kuriuo atveju reikia pripažinti, kad Pirmosios instancijos teismas bent jau atsižvelgė į per procesą pirmojoje instancijoje Tarybos pateiktus pagrindinius argumentus, kuriais siekiama pagrįsti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą atliktą koregavimą. Taigi skundžiamo sprendimo 185 punkte Pirmosios instancijos teismas atsakė į Tarybos rašytinėse pastabose glaustai išdėstytą argumentą dėl *Niko Tube* ir NTRP vykdyto tiesioginio pardavimo į naująsias valstybes nares. Be to, Pirmosios instancijos teismas šio sprendimo 186 punkte pirmiausia išnagrinėjo SPIG vaidmenį vykdant pardavimą į Sąjungą, t. y. argumentą, kuriuo Taryba rėmėsi dublike pirmojoje instancijoje, paskui skundžiamo sprendimo 187 punkte – *Niko Tube* ir NTRP ryšius su SEPCO, abiem atvejais nurodydamas procese pirmojoje instancijoje tarp šalių vykusias diskusijas arba šalių Pirmosios instancijos teismui pateiktą bylos medžiagą.

95. Todėl siūlau atmesti šiuos Komisijos ir Tarybos pateiktus argumentus.

96. Toliau nagrinėsiu šiuose pagrindinių apeliacinių skundų pagrinduose nurodomą esminę problematiką, susijusią su Pirmosios instancijos teismo vykdomos Komisijos ir Tarybos atliktų vertinimų kontrolės apimtimi.

97. Pirmiausia reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 182 punkte Pirmosios instancijos teismas pirmiausia priminė tris veiksnius, kuriais institucijos rėmėsi spręsdamos, jog SEPCO vykdė panašias funkcijas kaip ir komisinių pagrindu dirbantis agentas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

98. Dėl pirmojo veiksnio, t. y. faktinės aplinkybės, kad *Niko Tube* ir NTRP vykdė atitinkamo produkto tiesioginius pardavimus Bendrijoje, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 185 punkte pažymėjo, jog vienas ekonominis vienetas gali egzistuoti gamintojui vykdant dalį pardavimo funkcijų, papildančių jo produktų platinimo bendrovės vykdomas funkcijas. Pažymėjęs, kad iš šalių rašytinių pastabų matyti, jog tiesioginis pardavimas Bendrijoje į naująsias valstybes nares buvo vykdomas pereinamuoju laikotarpiu ir jo apimtis sudarė tik 8 % visos pardavimo Bendrijoje apimties, Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad *Niko Tube* ir NTRP vykdė tik SEPCO funkcijas papildančias funkcijas ir tik pereinamuoju laikotarpiu.

99. Dėl antrojo veiksnio, susijusio su tuo, kad susijusi pardavimo bendrovė Ukrainoje SPIG veikė kaip *Niko Tube* ir NTRP pardavimo agentas, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 186 punkte nurodė, jog Taryba visiškai nepaaiškino, kaip SPIG komisiniai, gaunami nuo ieškovių pirmojoje byloje pardavimo SEPCO, įrodo, kad SEPCO vykdė panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas ar neleido pripažinti jai *Niko Tube* ir NTRP vidinio pardavimo departamento statuso.

18 — Šiuo klausimu visų pirma žr. 1997 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Berlingieri Vinzek prieš Komisiją* (T-71/96, Rink. VT p. I-A-339 ir II-921) 79 punktą; 2003 m. vasario 25 d. Sprendimo *Strabag Benelux prieš Tarybą* (T-183/00, Rink. p. II-135) 57 ir 58 punktus; 2008 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją*, (T-465/04) 59 punktą ir 2010 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją* (T-387/08) 37 punktą.

19 — Savo apeliacinio skundo 15 puslapio išnašoje Taryba nurodo atsiliepimo į ieškinį pirmojoje instancijoje 105, 106 ir 112–119 punktus ir tripliko pirmojoje instancijoje 49–55 punktus.

100. Dėl trečiojo veiksnio, kad SEPCO ryšiai su *Niko Tube* ir NTRP yra nepakankami ir neleidžia manyti, kad ji yra kontroliuojama šių bendrovių arba SEPCO ir *Niko Tube* bei NTRP yra bendrai kontroliuojamos, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 187 punkte pažymėjo, kad iš bylos medžiagos matyti, jog SEPCO ir NTRP buvo susijusios per tą pačią patronuojančią bendrovę, kuri vykstant tyrimui valdė 100 % SEPCO kapitalo ir 24 % NTRP kapitalo. Todėl Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad nagrinėjamu atveju tai yra aplinkybė, kuri, jei būtų patvirtinta kitais tinkamais įrodymais, galėtų padėti nustatyti, jog egzistavo bendra SEPCO ir NTRP kontrolė, ir kuri bet kuriuo atveju neįrodo nepakankamų SEPCO ir NTRP ryšių. Kita vertus, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 188 punkte nurodė, kad byloje esantys įrodymai neleido patvirtinti, jog SEPCO yra kontroliuojama *Niko Tube* ar kad egzistuoja bendra šių dviejų bendrovių kontrolė.

101. Atsižvelgdamas į tai, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad 2006 m. birželio 26 d. fakse pateikti veiksniai, kuriais siekiama pateisinti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, nebuvo „pakankamai įtikinami“ ir todėl jų negalima laikyti įrodymais, patvirtinančiais veiksnio, kuriuo remiantis atliktas koregavimas, buvimą ir nustatyti jo poveikį kainų palyginimui (skundžiamo sprendimo 184 punktas). Todėl jis pripažino pagrįsta pagrindo pirmojoje instancijoje dalį dėl akivaizdžios vertinimo klaidos taikant minėtą pagrindinio reglamento straipsnį tiek, kiek buvo pakoreguota SEPCO taikyta eksporto pardavimo kaina sandoriuose, susijusiuose su NTRP gaminamais vamzdeliais, ir atmetė šią pagrindo dalį tiek, kiek ji susijusi su SEPCO sandoriuose dėl *Niko Tube* gaminamų vamzdelių taikytos eksporto kainos koregavimo (skundžiamo sprendimo 188 ir 190 punktai).

102. Taryba ir Komisija teigia, kad priimdamas tokį sprendimą Pirmosios instancijos teismas pasisavino jų diskreciją ir taip peržengė savo teisminės kontrolės ribas.

103. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas iš tiesų yra nusprendęs, kad bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos, atsižvelgiant į ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumą, turi didelę diskreciją [20].

104. Iš teismo praktikos taip pat matyti, kad teismų vykdoma sudėtingų ekonominių situacijų vertinimo kontrolė turėtų apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūrinių taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdi klaida vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiavimo įgaliojimais [21]. Taigi Sąjungos teismas, atlikdamas ribotą sudėtingų ekonominių situacijų kontrolę, negali Sąjungos institucijų ekonominio vertinimo pakeisti savuoju [22].

105. Vis dėlto, kaip Teisingumo Teismas yra nurodęs konkurencijos teisės ir valstybės pagalbos srityse, kuriose, kaip ir prekybos apsaugos priemonių atveju, susiduriama su sudėtingais ekonominiais vertinimais, institucijų turima didelė diskrecija nereiškia, kad Sąjungos teismai turi susilaikyti nuo Komisijos ekonominių duomenų teisinio „aiškinimo“ kontrolės [23].

20 — Visų pirma žr. 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale* (C-351/04, Rink. p. I-7723) 40 punktą ir nurodytą teismo praktiką.

21 — Ten pat, 41 punktas ir nurodyta teismų praktika.

22 — Visų pirma pagal analogiją žr. valstybės pagalbos srityje 2007 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Ispanija prieš Lenzing* (C-525/04 P, Rink. p. I-9947) 57 punktą ir 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Scott* (C-290/07 P, Rink. p. I-7763) 66 punktą; konkurencijos taisyklių taikymo srityje žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Alrosa* (C-441/07 P, Rink. p. I-5949) 67 punktą.

23 — Visų pirma dėl konkurencijos taisyklių taikymo žr. 2005 m. vasario 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Tetra Laval* (C-12/03 P, Rink. p. I-987) 39 punktą ir 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America prieš Impala* (C-413/06 P, Rink. p. I-4951) 145 punktą; dėl su valstybės pagalba susijusių taisyklių taikymo žr. minėtų sprendimų *Ispanija prieš Lenzing* 56 punktą ir *Komisija prieš Scott* 64 punktą.

106. Iš tikrųjų, vadovaujantis šia teismo praktika, Sąjungos teismas visų pirma turi patikrinti ne tik pateikiamų įrodymų dalykinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai atspindi visus esminius duomenis, į kuriuos reikėjo atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas [24].

107. Taigi šios srities teismų praktikoje nubrėžta skiriamoji linija tarp to, kas draudžiama Sąjungos teismui, t. y. pakeisti institucijų ekonominį vertinimą savuoju, ir to, kas jam leidžiama, t. y. patikrinti, kaip institucijos vertino ekonomines aplinkybes [25]. Šiuo atveju susiduriame su takoskyra tarp, viena vertus, institucijų atliekamo ekonominio pobūdžio faktinių aplinkybių vertinimo, kurio teisminė kontrolė neapima vertinimo ir turi apsiriboti akivaizdžios klaidos atskleidimu, ir, kita vertus, teisinio faktinių aplinkybių vertinimo, kuriam, kaip teisės klausimui, taikoma visiška Sąjungos teismo kontrolė.

108. Iš tiesų nagrinėjamu atveju, kaip teigia Komisija, Pirmosios instancijos teismas nepriminė teismų praktikos, pagal kurią jo vykdomos institucijų atliktų sudėtingų ekonominių vertinimų, su kuriais susiduriame ir šių pagrindinių apeliacinių skundų pagrindų atveju, kontrolės apimtis yra ribota.

109. Vis dėlto toks nepaminėjimas savaime negali būti pakankamas įrodymas, kad Pirmosios instancijos teismas peržengė savo kontrolės ribas.

110. Iš tikrųjų, net jei skundžiamo sprendimo motyvus iš dalies galima kritikuoti, manau, kad Taryba ir Komisija klysta dėl Pirmosios instancijos teismo atliktos kontrolės turinio.

111. Iš tiesų Pirmosios instancijos teismas neatliko naujo savarankiško faktinių aplinkybių vertinimo, kaip jį kaltina Taryba ir Komisija, o tik nepažeisdamas šios išvados 105 ir 106 punktuose išdėstytos teismo praktikos išnagrinėjo, ar 2006 m. birželio 26 d. fakse pateiktos trys priežastys patvirtina institucijų išvadą, kad SEPCO vykdė panašias funkcijas kaip ir komisinių pagrindu dirbantis agentas, ir tai pateisino koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taikymą, kaip iš esmės ir buvo nurodyta skundžiamo sprendimo 184 punkto antrame sakinyje.

112. Tai man atrodo ypač aišku Pirmosios instancijos teismo vykdytos kontrolės dėl 2006 m. birželio 26 d. fakse nurodytų antrojo ir trečiojo veiksnių atveju. Iš tikrųjų šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas iš esmės tik pažymėjo, kad, pirma, Taryba nepakankamai išaiškino SPIG dalyvavimo įtaką pripažįstant, jog SEPCO vykdė panašias funkcijas kaip ir komisinių pagrindu dirbantis agentas, ir, antra, SEPCO ir NTRP santykiai turint bendrą patronuojančią bendrovę neįrodo, kaip teigė institucijos, ryšių tarp šių dviejų bendrovių nepakankamumo, kad būtų galima atmesti vieną ekonominį vienetą, kurį per administracinę procedūrą ir Pirmosios instancijos teisme teigė buvus *Niko Tube* ir NTRP.

113. Reikia sutikti, kad Pirmosios instancijos teismo atliktas pirmojo veiksnio, susijusio su *Niko Tube* ir NTRP vykdytu tiesioginiu pardavimu Bendrijoje, kuris, institucijų manymu, įrodė, jog SEPCO veikė ne kaip minėtų bendrovių vidinė pardavimų tarnyba, vertinimas iš pirmo žvilgsnio galėtų bent iš dalies pakeisti mano vertinimą. Iš tikrųjų gali atrodyti, kad Pirmosios instancijos teismas, skundžiamo sprendimo 185 punkte pagal šalių jam pateiktus duomenis patvirtinęs, jog *Niko Tube* ir NTRP vykdė tik SEPCO funkcijas papildančias funkcijas ir tik pereinamuoju laikotarpiu (o tai gali reikšti buvus vieną ekonominį vienetą), atliko savarankišką ekonominio pobūdžio veiksnių, dėl kurių buvo diskutuojama teisme, vertinimą.

24 — Minėtų sprendimų *Komisija prieš Tetra Laval* 39 punktas; *Ispanija prieš Lenzing* 57 punktas; *Bertelsmann ir Sony Corporation of America prieš Impala* 145 punktas ir *Komisija prieš Scott* 65 punktas.

25 — Šiuo klausimu žr. mano išvados byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Komisija prieš* Scott, 103 punktą.

114. Nors skundžiamo sprendimo 185 punkto antro sakinio tekstą galima kritikuoti, šiame minėto sprendimo punkte išdėstyti argumentai neabejotinai sudaro visumą su to paties sprendimo 184 punkte įtvirtintu institucijų išvadų, susijusių su SEPCO atliktomis funkcijomis, pagrįstumo vertinimu. Galiausiai atlikdamas vertinimą skundžiamo sprendimo 185 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, jog institucijų išvada dėl *Niko Tube* ir NTRP tiesioginio pardavimo egzistavimo buvo tokia klaidinga, kad, atsižvelgiant į neginčijamus duomenis, šios institucijos turėjo prieiti prie priešingos išvados.

115. Todėl manau, kad Pirmosios instancijos teismas nepakeitė institucijų vertinimo savuoju. Atvirkščiai, jis vykdė institucijų atlikto ekonominių duomenų teisinio vertinimo kontrolę, pripažinęs, kad 2006 m. birželio 26 d. fakse įtvirtinti trys veiksniai negali būti laikomi įrodymais, pagrindžiančiais institucijų išvadą, jog SEPCO atitiko sąlygas, dėl kurių buvo galima taikyti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, bent jau dėl sandorių, susijusių su NTRP pagamintais vamzdeliais.

116. Galiausiai manau, kad Pirmosios instancijos teismas, taip pat nepadarydamas teisės klaidos, skundžiamo sprendimo 195 punkte dėl *Niko Tube* ir NTRP pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pirmos pastraipos taikymu, galėjo nuspręsti, jog atsižvelgiant į tai, kad neteisingai atliktas koregavimas pagal minėtos nuostatos i punktą dėl SEPCO sudarytų sandorių, susijusių su NTRP pagamintais vamzdeliais, toks koregavimas išlaikė arba net sukūrė asimetriją tarp normaliosios vertės ir eksporto kainos. Iš tiesų tokios asimetrijos išlaikymas arba atsiradimas turi įtakos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pirmoje pastraipoje įtvirtintam reikalavimui atlikti teisingą normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą.

117. Todėl siūlau atmesti pagrindinių apeliacinių skundų pagrindus, susijusius su teisminės kontrolės ribų peržengimu.

B – *Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo trečiojo pagrindo, susijusio su taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą padarytomis teisės klaidomis tiek, kiek tai susiję su SEPCO sudarytais sandoriais dėl Niko Tube pagamintų vamzdelių*

1. Šalių argumentai

118. *Niko Tube* ir NTRP teigimu, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 187–190 punktuose patvirtino, kad SEPCO dėl su *Niko Tube* pagamintais vamzdeliais susijusių sandorių veikė kaip komisinių pagrindu dirbantis agentas. Šių bendrovių teigimu, tai, kad SEPCO ir *Niko Tube* bei SEPCO ir NTRP nesiejo vienodi kapitalo ryšiai, teisiškai nereiškė, jog santykiuose su *Niko Tube* SEPCO vykdė komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas. Atvirkščiai nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas, kontrolė buvo galima, net jei abiejų atitinkamų bendrovių galutiniai naudos gavėjai (*ultimate beneficiairies*) būtų buvę skirtingi. Todėl reikia atskirti kontrolės buvimą ir įmonės akcijų turėjimą. Be to, *Niko Tube* ir NTRP manymu, vien pirkimo ir pardavimo santykių tarp eksportuotojo ir susijusios platinimo bendrovės nepakanka, kad antrosios bendrovės taikoma marža būtų laikoma komisiniais, kaip jie suprantami pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismo išvados dėl SEPCO ir *Niko Tube* santykių būtų neteisingos tiek, kiek jos paremtos faktinėmis aplinkybėmis ir argumentais, suformuluotais pasibaigus administracinei procedūrai.

119. Atitinkamuose atsakymuose į trečią priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindą Taryba ir Komisija nurodo, kad pagrindas yra nepriimtinas ar bent jau nepagrįstas. Taryba teigia, kad pagrindas yra nepriimtinas tiek, kiek jis negali turėti įtakos skundžiamo sprendimo rezoliucinei daliai, nes Pirmosios instancijos teismas jau panaikino ginčijamo reglamento 1 straipsnį. Komisija nurodo, kad priešpriešinio apeliacinio skundo trečiajam pagrindui paremti pateikti argumentai yra nepagrįsti ir

nepakankamai tikslūs, todėl šis pagrindas nepriimtinas. Dėl turinio minėtos institucijos iš esmės teigia, kad *Niko Tube* ir NTRP turėjo nurodyti bylos medžiagoje esančius įrodymus, patvirtinančius, kad SEPCO buvo kontroliuojama *Niko Tube* arba buvo bendra šių dviejų bendrovių kontrolė. Nesant tokių nuorodų, Pirmosios instancijos teismas teisėtai atmetė pirmojoje instancijoje suformuluotą pagrindą.

2. Vertinimas

120. Mano manymu, nesant reikalo priimti sprendimo dėl šio pagrindo priimtinumo, bet kuriuo atveju jis man atrodo nepagrįstas.

121. Pirmiausia, *Niko Tube* ir NTRP klaidingai aiškina Pirmosios instancijos teismo sprendimą, nes teigia, kad šis teismas nusprendė, jog kontrolė galima tik jei SEPCO ir *Niko Tube* turėtų bendrus galutinius naudos gavėjus. Iš tiesų reikia pripažinti, kad skundžiamo sprendimo 188 ir 189 punktuose Pirmosios instancijos teismas tik patikrino, ar, kaip teigė *Niko Tube* ir NTRP bei atsižvelgiant į „bylos medžiagoje esančius įrodymus“, SEPCO buvo kontroliuojama *Niko Tube*, arba jos abi buvo bendrai kontroliuojamos, nes, kaip Pirmosios instancijos teismas teisingai priminė skundžiamo sprendimo 179 punkte, šis veiksnys yra vieno ekonominio vieneto buvimo įrodymas. Taigi Pirmosios instancijos teismas nenusprendė, kad kontrolė, visų pirma bendra kontrolė, galima tik jei atitinkamos bendrovės turėjo tuos pačius „galutinius naudos gavėjus“.

122. Iš klaidingo skundžiamo sprendimo 187 punkto aiškinimo taip pat kyla teiginys, kad Pirmosios instancijos teismas pripažino, jog vien pirkimo ir pardavimo santykių tarp eksportuotojo ir susijusios platinimo bendrovės pakanka, kad antrosios bendrovės taikoma marža būtų laikoma komisiniais. Iš tikrųjų negana to, kad toliau minėtame punkte nurodoma, jog toks ryšys neturi jokios reikšmės įrodinėjant, kad SEPCO vykdo panašias į komisinių pagrindu veikiančio agento funkcijas, jis yra susijęs ne su SEPCO už *Niko Tube* įvykdytais sandoriais, bet su šios bendrovės už NTRP įvykdytais sandoriais.

123. Iš tikrųjų motyvai, dėl kurių buvo atmestas ieškovių pirmojoje instancijoje teiginys, paremti ne tuo, ar tarp gamintojo ir platinimo bendrovės yra pirkimo ir pardavimo santykiai, bet galimą *Niko Tube* vykdomą SEPCO kontrolę arba bendrą šių dviejų bendrovių kontrolę patvirtinančių įrodymų nebuvimu. Šiuo klausimu svarbu pripažinti, kad *Niko Tube* ir NTRP nenurodė, kuriuos bylos medžiagoje esančius įrodymus iškraipė ar į kuriuos neatsižvelgė Pirmosios instancijos teismas ir kurie galėjo sukelti abejonių dėl skundžiamo sprendimo 188 ir 189 punktuose Pirmosios instancijos teismo išdėstyto vertinimo, pagal kurį iš esmės aplinkybė, kad *Niko Tube* ir NTRP turėjo tris bendrus akcininkus, įskaitant NTRP patronuojančią bendrovę, neleidžia patvirtinti, jog SEPCO buvo kontroliuojama *Niko Tube* arba jog šios bendrovės buvo bendrai kontroliuojamos; ji leidžia tik nustatyti, kad yra netiesioginis šių dviejų bendrovių ryšys.

124. Vien priešpriešinio apeliacinio skundo 47 puslapio išnašoje nurodyta aplinkybė, kad Pirmosios instancijos teismas neatsakė į argumentą, jog atliekant tyrimą įvykusiuose *Niko Tube* patikrinimuose vietoje dalyvavo SEPCO atstovai, negali užginčyti tokio vertinimo. Iš tikrųjų, kaip atsakyme į priešpriešinį apeliacinį skundą teisingai nurodė Taryba, ši aplinkybė tik patvirtina, kad minėtos dvi bendrovės bendradarbiavo per tyrimą, kaip iš tiesų galėtume tikėtis iš dviejų susijusių bendrovių, tačiau negali įrodyti, jog *Niko Tube* kontroliavo SEPCO arba šios dvi bendrovės buvo bendrai kontroliuojamos.

125. Galiausiai *Niko Tube* ir NTRP taip pat nenurodė, kokiais naujais įrodymais Pirmosios instancijos teismas rėmėsi atmesdamas dalį pirmojoje instancijoje jų suformuluotą pagrindą. Šiuo klausimu *Niko Tube* ir NTRP negali kaltinti Pirmosios instancijos teismo, kad jis per procesą šioms įmonėms leido palaikyti jų reikalavimus, net jei, kaip esu nurodęs ankstesniame šios išvados punkte, apeliacinio proceso etape šios įmonės vis dar negali tiksliai nurodyti, į kokius bylos medžiagoje esančius įrodymus Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė, kai iš esmės patvirtino institucijų vertinimą, pagal kurį

SEPCO ir *Niko Tube* ryšiai buvo nepakankami norint pripažinti, kad buvo bendra šių dviejų bendrovių kontrolė arba *Niko Tube* kontroliavo SEPCO, o tai buvo išankstinės sąlygos nustatyti, jog dvi susijusios bendrovės sudarė vieną ekonominį vienetą, ir todėl buvo užkirstas kelias institucijoms atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

126. Todėl siūlau atmesti priešpriešinio apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą, susijusį su taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą padarytomis teisės klaidomis tiek, kiek tai susiję su SEPCO sudarytais sandoriais dėl *Niko Tube* pagamintų vamzdelių.

C – Dėl pagrindinių apeliacinių skundų pagrindų, susijusių su teisės klaidomis pripažįstant ieškovių pirmojoje instancijoje teisės į gynybą pažeidimą, padarytą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taikant koregavimą

1. Šalių argumentai

127. Taryba ir Komisija nurodo tris teisės klaidas, padarytas Pirmosios instancijos teismo vertinime, kuriuo remdamasis jis nusprendė, kad taikant koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą buvo pažeista *Niko Tube* ir NTRP teisė į gynybą.

128. Pirma, šios institucijos teigia, kad skundžiamo sprendimo 201 punkte Pirmosios instancijos teismas per griežtai aiškino joms taikomus reikalavimus pateikti informaciją. Jos, be kita ko, mano, kad neproporcinga visais atvejais reikalauti iš Komisijos informuoti eksportuotoją ne tik apie koregavimui atlikti taikytą teisinį pagrindą, bet ir apie tokio koregavimo priežastis. Taigi šioje byloje nepatikrinęs, ar paprasčiausio nurodymo, kokiu pagrindu atliktas koregavimas, užteko, kad atitinkamos bendrovės galėtų veiksmingai pasinaudoti teise į gynybą, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą. Komisijos teigimu, Pirmosios instancijos teismas supainiojo pareigą pateikti išsamius motyvus, kylančią institucijoms priėmus atitinkamą teisės aktą, ir pareigą per administracinę ar tyrimo procedūrą pateikti pakankamai informacijos, kad ūkio subjektai galėtų pasinaudoti teise į gynybą. Komisija papildomai nurodo, kad skundžiamo sprendimo 204 punkte trumpai nurodytas 2006 m. gegužės 4 d. ieškovių pirmojoje instancijoje laiško turinys patvirtina, kad jos puikiai suprato priežastis, dėl kurių Komisija ketino taikyti nagrinėjamą koregavimą.

129. Antra, Taryba kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad skundžiamo sprendimo 209 punkte neteisingai išnagrinėjo, ar per vėlai pranešus apie 2006 m. birželio 26 d. Komisijos fakse minėtus tris veiksnius iš *Niko Tube* ir NTRP realiai buvo atimta galimybė pateikti argumentus arba pastabas, kurie būtų galėję nulemti kitokį administracinės procedūros rezultatą. Tarybos teigimu, Pirmosios instancijos teismas turėjo išnagrinėti, ar iš *Niko Tube* ir NTRP buvo atimta galimybė pateikti naujus argumentus dėl pavėluoto 2006 m. birželio 26 d. fakso išsiuntimo, kuriuos jos realiai išdėstė Pirmosios instancijos teismui. Jei Pirmosios instancijos teismas būtų tinkamai taikęs šį kriterijų, jis būtų nusprendęs, kad jam pateikti argumentai iš esmės sutapo su pateiktaisiais per procedūrą Komisijoje prieš gaunant 2006 m. birželio 26 d. faksą.

130. Trečia, kadangi skundžiamo sprendimo 185–188 punktuose Pirmosios instancijos teismas padarė daug teisės klaidų, Taryba teigia, kad to paties sprendimo 211 punkte Pirmosios instancijos teismas vėlgi neteisėtai pripažino pagrįstu pagrindą, susijusį su *Niko Tube* ir NTRP teisės į gynybą pažeidimu atliekant koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Ji papildomai nurodo, kad bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas padarė logikos klaidą dėl *Niko Tube*, nes nepažeidus šios bendrovės teisės į gynybą rezultatas nebūtų buvęs kitoks, nei Pirmosios instancijos teismas patvirtino skundžiamo sprendimo 189 punkte. Kalbant bendriau, Komisija teigia, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 209 punkte negalėjo tik nurodyti savo vertinimą dėl esmės, kad nuspręstų, jog ieškovės pirmojoje instancijoje įrodė jų teisės į gynybą pažeidimą.

131. *Niko Tube* ir NTRP prašo Teisingumo Teismo atmesti Tarybos ir Komisijos išdėstytus pagrindus.

132. Pirmiausia jos teigia, kad Pirmosios instancijos teismas pagrįstai pripažino, kad vien nagrinėjamo koregavimo teisinio pagrindo nurodymo nepakanka norint patikrinti, ar institucijos įvykdė savo pareigą nepažeisti teisės į gynybą. Be kita ko, šios bendrovės pažymi, kad Pirmosios instancijos teismo atliktas konkretus nagrinėjimas atitinka teismų praktikoje įtvirtintus reikalavimus ir negalėtų būti apibūdinamas kaip per griežtas. Nors 2006 m. gegužės 4 d. laiške, atsakydamos į antrąjį Komisijos pateiktą galutinės informacijos dokumentą, *Niko Tube* ir NTRP nurodė, kad SEPCO veikla negali būti panaši į komisinių pagrindu dirbančio agento, jos vis tiek nežinojo, ar, ir dėl kokios priežasties Komisija šią bendrovę galėjo kvalifikuoti kaip agentę. Šios bendrovės akivaizdžiai negalėjo atsakyti į specifinius argumentus, išdėstytus 2006 m. birželio 26 d. fakse, kuris, kaip teisingai nusprendė Pirmosios instancijos teismas, buvo pirmasis motyvų, kuriais institucijos rėmėsi nuspręsdamos, jog reikia taikyti ginčijamą koregavimą, išdėstymas administraciniame etape.

133. Be to, *Niko Tube* ir NTRP teigimu, taip pat akivaizdu, kaip pažymėjo ir Pirmosios instancijos teismas, kad, nesilaikant iš teismų praktikos kylančių reikalavimų, prieš Komisijai priimant pasiūlymą patvirtinti ginčijamą reglamentą šios įmonės neturėjo progos tinkamai supažindinti su savo nuomone dėl tariamų faktų ir aplinkybių, kuriais buvo pagrįstas institucijų galiausiai taikytas koregavimas.

134. Jos taip pat tvirtina, kad Tarybos siūlomas teisinis kriterijus, skirtas patikrinti, ar institucijų padarytas procedūros pažeidimas galėjo turėti įtakos išvadai, prie kurios jos priėjo, palyginant prieš 2006 m. birželio 26 d. fakse įtvirtintų motyvų išplatinimą ir po šio išplatinimo *Niko Tube* ir NTRP išdėstytus argumentus, pažeidė Pirmosios instancijos teismo turimą ribotą įrodymų kontrolės lygį. Pirmosios instancijos teismas turėjo teisę tik nustatyti, kad administracinė procedūra būtų galėjusi pasibaigti kitaip, jei ieškovės pirmojoje instancijoje būtų turėjusios galimybę pateikti pastabas dėl priežasčių, lėmusių koregavimo taikymą per šią procedūrą.

135. Galiausiai dėl Tarybos argumento, susijusio su tariamu Pirmosios instancijos teismo argumentų dėl *Niko Tube* prieštaringumu, pažymėtina, kad ši bendrovė ir NTRP nurodo, jog *Niko Tube* teisė į gynybą buvo pažeista ne todėl, kad per procesą Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog nėra įrodymų, kad SEPCO buvo kontroliuojama *Niko Tube*. Šių bendrovių nuomone, jei *Niko Tube* būtų laiku pranešta apie ginčijamo koregavimo priežastis, ji būtų galėjusi per administracinę procedūrą sutelkti savo argumentus dėl minėtų priežasčių ir taip paveikti rezultatą.

2. Vertinimas

136. Kaip Pirmosios instancijos teismas pastebėjo skundžiamo sprendimo 64 punkte, į kurį jis nurodė šio sprendimo 201 punkte, pirmiausia reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujančios asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti pradėti taikyti galutines priemones.

137. Iš Pirmosios instancijos teismo paminėtos teismų praktikos taip pat matyti, kad suinteresuotosioms įmonėms turi būti suteikta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai išreikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos bei dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija grįsdama dempingo praktikos ir iš jos kylančios žalos egzistavimą [26].

26 — 1991 m. birželio 27 d. Sprendimo *Al-Jubail Fertilizer prieš Tarybą* (C-49/88, Rink. p. I-3187) 17 punktas ir 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą* (C-458/98 P, Rink. p. I-8147) 99 punktas.

138. Reikia atkreipti dėmesį, kad skundžiamo sprendimo 203 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, o Taryba ir Komisija neginčijo, kad 2006 m. balandžio 24 d. antrame galutinės informacijos dokumente Komisija informavo *Niko Tube* ir NTRP, kad pardavimo į Bendriją, kuriame dalyvavo SEPCO, atveju koregavimas iš tikrųjų buvo atliktas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, o ne pagal to paties reglamento 2 straipsnio 9 dalį, kaip buvo per klaidą nurodyta pirmame galutinės informacijos dokumente. Pirmosios instancijos teismas taip pat pabrėžė, kad nors šiame dokumente Komisija pažymėjo, kad atimta suma nepakito, ji nepateikė jokių įrodymų, kad šiuo atveju buvo taikytinas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktas.

139. Be to, nei Taryba, nei Komisija neginčijo skundžiamo sprendimo 201 punkte Pirmosios instancijos teismo įtvirtintos išvados, kad informacija apie koregavimą ir jo taikymo priežastis yra esminė, nes toks koregavimas daro tiesioginį poveikį antidempingo muito dydžiui.

140. Todėl manau, kad institucijos nepagrįstai kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad iš esmės reikalavo, jog Komisija per administracinę procedūrą informuotų *Niko Tube* ir NTRP ne vien apie tai, kad, šios institucijos manymu, reikėtų taikyti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, bet ir nurodytų tokį koregavimą pateisinančias priežastis, t. y. visų pirma pagrindžiant Komisijos vertinimą jos pateiktas aplinkybes ir įrodymus.

141. Iš tiesų, kadangi šios aplinkybės ir įrodymai buvo pripažinti esminiais, jie turėjo būti perduoti tada, kai ieškovės pirmojoje instancijoje dar galėjo veiksmingai pristatyti savo nuomonę dėl, be kita ko, jų svarbos prieš priimant ginčijamą reglamentą. Tačiau, kaip pripažino Pirmosios instancijos teismas, Komisija suinteresuotoms įmonėms pranešė apie priežastis, dėl kurių ji manė kad turėjo būti įvykdytas koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, tik 2006 m. birželio 26 d. fakse, t. y. ginčijamo reglamento priėmimo išvakarėse.

142. Vis dėlto, kaip Pirmosios instancijos teismas taip pat teisingai priminė skundžiamo sprendimo 208 punkte, šis Komisijos procedūrinis pažeidimas negali būti laikomas ieškovių pirmojoje instancijoje teisės į gynybą pažeidimu, pateisinančiu ginčijamo reglamento panaikinimą, nebent jos įrodytų ne tai, kad ginčijamo reglamento turinys būtų buvęs kitoks, o tik tai, kad tokia galimybė nebuvo visiškai atmestina, nes nesant šio procedūrinio pažeidimo minėtos ieškovės būtų galėjusios geriau užtikrinti savo gynybą [27]. Kitaip tariant, *Niko Tube* ir NTRP turėjo įrodyti buvus galimybę, kad, nesant minėto procedūrinio pažeidimo, administracinės procedūros baigtis galėjo būti kitokia, todėl toks pažeidimas konkrečiai paveikė jų teisę į gynybą [28].

143. Neginčydama šios teismų praktikos Taryba teigia, kad Pirmosios instancijos teismas, atsižvelgdamas į jam pateiktus argumentus, konkrečiai nepatikrino, kokie įrodymai nebuvo pateikti ieškovėms pirmojoje instancijoje dėl pavėluoto 2006 m. birželio 26 d. fakso išsiuntimo.

144. Manau, kad šią kritiką reikia atmesti.

145. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 209 punkte Pirmosios instancijos teismas dėl trijų veiksnių, kuriais Komisija rėmėsi pripažindama, jog SEPCO vykdė panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas, nurodė, kad „(skundžiamo) sprendimo 185–188 punktuose buvo įrodyta, jog *remiantis per procesą Pirmosios instancijos teisme ieškovių nurodytais argumentais* šie trys veiksniai negalėjo būti laikomi pakankamais įrodymais, leidžiančiais patvirtinti, kad SEPCO vykdė panašias funkcijas kaip ir komisinių pagrindu dirbantis agentas ir kad

27 — Šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware prieš Tarybą* (C-141/08 P, Rink. p. I-9147) 94 punktą.

28 — Ten pat, 81 punktas.

SEPCO ir NTRP nėra vienas ekonominis vienetas. Todėl reikia pripažinti, kad ieškovės įrodė, jog gavusios 2006 m. birželio 26 d. fakse nurodytą informaciją anksčiau, jos būtų galėjusios įrodyti minėtas aplinkybes prieš priimant ginčijamą reglamentą ir taip pagrįsti tvirtinimą, kad Komisija neturėjo jokių nenuginčijamų įrodymų, leidžiančių jai atlikti ginčijamą koregavimą“ [29].

146. Tačiau, kaip patvirtina šis skundžiamo sprendimo punktas, kuriame nurodoma minėto sprendimo 185–188 punktuose atlikta išsami teisminė kontrolė, kurioje, kaip jau esu pabrėžęs, ne kartą minimi per procesą pateikti argumentai ir pastebėjimai, Pirmosios instancijos teismas bent iš dalies rėmėsi ieškovių pirmojoje instancijoje jam pateiktais įrodymais, kad patikrintų, ar procedūrinis pažeidimas, kuriuo kaltinama Komisija, konkrečiai paveikė jų teisę išdėstyti savo požiūrį per administracinę procedūrą.

147. Kita vertus, manau, kad Pirmosios instancijos teismo sprendime, visų pirma jo 209 punkte, vertinamame kartu su 188–190 punktais, buvo pateikti prieštaringi ir nepakankami motyvai dėl išvados, kad buvo pažeista *Niko Tube* teisė į gynybą.

148. Iš tikrųjų manau, kad Pirmosios instancijos teismas negali dėl esmės atmesti ieškovių pirmojoje instancijoje pagrindo tiek, kiek jis susijęs su sandoriuose dėl *Niko Tube* pagamintų vamzdelių SEPCO taikytos eksporto kainos koregavimu, visų pirma atsižvelgdamas į ieškovių pirmojoje instancijoje per procesą išdėstytus argumentus, ir tuo pačiu metu nuspręsti, kad jei tie patys argumentai būtų pateikti per administracinę procedūrą Komisijai nepadarius procedūrinio pažeidimo, jie būtų lėmę kitokį rezultatą, nei buvo priimtas institucijų.

149. Bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į tai, kad dėl esmės buvo atmesta ieškovių pirmojoje instancijoje pagrindo dalis, kuria prašyta panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis susijęs su sandoriuose dėl *Niko Tube* pagamintų vamzdelių SEPCO taikytos eksporto kainos koregavimu, Pirmosios instancijos teismas, vertindamas šios bendrovės teisės į gynybą pažeidimą, negalėjo tik nurodyti konkrečiai su *Niko Tube* nesusijusius motyvus. Atvirkščiai, Pirmosios instancijos teismas turėjo aiškiai nurodyti priežastis, dėl kurių, nepaisant minėtos dalies atmetimo, ieškovių pirmojoje instancijoje šiam teismui išdėstyti argumentai galėjo lemti kitokį administracinės procedūros rezultatą, nei buvo priimtas institucijų, jei būtų pateikti per administracinę procedūrą. Manau, kad nepaaiškindamas šių priežasčių Pirmosios instancijos teismas nepakankamai motyvavo savo išvadą skundžiamo sprendimo 209 punkte, kad ieškovės pirmojoje instancijoje iš esmės įrodė, jog informacijos, esančios 2006 m. birželio 26 d. fakse, pateikimas anksčiau galėjo joms suteikti galimybę prieš priimant ginčijamą reglamentą pagrįsti tvirtinimą, kad Komisija neturėjo jokių nenuginčijamų įrodymų, leidžiančių jai atlikti ginčijamą koregavimą tiek, kiek tai susiję su *Niko Tube*.

150. Nemanau, kad tokiam vertinimui prieštarauja aplinkybė, kad kai kurie skundžiamo sprendimo 185 ir 186 punktuose išdėstyti argumentai yra susiję ir su NTRP, ir su *Niko Tube*.

151. Iš tikrųjų, kadangi Pirmosios instancijos teismas, atlikdamas vertinimą dėl ieškovių pirmojoje instancijoje pagrindo, susijusio su ginčijamu koregavimu, esmės, nepadarė netiesioginės, tačiau neabejotinos išvados, kad vien dėl šių argumentų būtų galima minėtą pagrindą pripažinti pagrįstu ir panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek toks koregavimas buvo susijęs su SEPCO vykdytais *Niko Tube* gaminamų vamzdelių pardavimu eksportui, nesuprantu, kodėl, Pirmosios instancijos teismui nepateikus konkrečių motyvų, aplinkybė, kad šiais argumentais būtų buvę galima remtis per administracinę procedūrą, būtų suteikusi ieškovėms pirmojoje instancijoje galimybę, jog administracinės procedūros rezultatas būtų buvęs kitoks.

29 — Kursyvu išskirta mano.

152. Šiuo klausimu, ir kaip netiesiogiai matyti iš šios išvados 146 punkte išdėstyto vertinimo, manau, kad NTRP ir *Niko Tube* nepagrįstai teigia, jog Pirmosios instancijos teismas, tikrindamas, ar nebuvo pažeista šių įmonių teisė į gynybą, negalėjo nagrinėti naujų jam pateiktų argumentų, nepažeisdamas savo ribotos kontrolės apimties.

153. Iš tiesų, kaip ir dėl kiekvieno ieškinį dėl panaikinimo remiančio argumento atveju, ieškovas turi pateikti su jo procedūrinių teisių pažeidimu susijusių kaltinimų įrodymus. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad teismų praktikoje reikalaujama, jog, norint šiuo motyvu paremtą pagrindą pripažinti pagrįstu, būtina įrodyti buvus konkretų poveikį teisei į gynybą, ieškovas, besiremiantis tokiu panaikinimo pagrindu, kuriuo ginčijamas teisės akto teisėtumas, turi pakankamai tiksliai nurodyti argumentus, kuriuos būtų pateikęs nesant procedūrinio pažeidimo, dėl kurio pateiktas kaltinimas, ir šie argumentai turi skirtis nuo tų, kuriuos jau buvo galima išdėstyti per administracinę procedūrą prieš tai, kai buvo padarytas minėtas pažeidimas. Tik atlikęs tokią analizę Pirmosios instancijos teismas gali tinkamai įvertinti, ar ginčijamas procesinis pažeidimas konkrečiai paveikė ieškovo teisę į gynybą[30]. Toks nagrinėjimas niekaip neperžengia Sąjungos teismo atliekamos kontrolės apimties. Atvirkščiai, manau, kad jis prisideda prie Sąjungos institucijų vykdomo visiško ir visapusiško tyrimo dėl pagrindinio Sąjungos teisės principo, pagal kurį bet kokioje procedūroje, kuri buvo pradėta prieš asmenį ir gali pasibaigti jo nenaudai priimtu sprendimu, turi būti užtikrinta teisė į gynybą, galimo pažeidimo[31].

154. Remiantis tais pačiais argumentais, galima atmesti bendro pobūdžio Komisijos teiginį, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 209 punkte negalėjo pateikti nuorodos į savo argumentus dėl ginčijamo koregavimo nagrinėjimo iš esmės. Iš tikrųjų tiek, kiek ši kritika susijusi su NTRP, skundžiamo sprendimo 209 punkte pateikiamos nuorodos tikslas buvo tik patvirtinti, kad jei per administracinę procedūrą NTRP būtų turėjusi galimybę pateikti skundžiamo sprendimo 185–187 punktuose nurodytus įrodymus, kuriuos pateikė per procesą Pirmosios instancijos teisme, ji būtų galėjusi geriau užtikrinti savo teisės į gynybą įgyvendinimą.

155. Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus, siūlau iš dalies pripažinti pagrįstu Tarybos pateiktą apeliacinį skundą ir panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo pripažįstamas pagrįstu ieškovių pirmojoje instancijoje šeštasis pagrindas dėl *Niko Tube* teisės į gynybą pažeidimo tiek, kiek jis susijęs su SEPCO sandoriuose dėl *Niko Tube* gaminamų vamzdelių taikytos eksporto kainos koregavimu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

156. Kita vertus, kadangi Komisijos pateiktas pagrindinis apeliacinis skundas dėl skundžiamo sprendimo grindžiamas kitu pagrindu nei Tarybos apeliacinis skundas, kurį siūlau pripažinti pagrįstu, siūlau atmesti visą Komisijos pagrindinį apeliacinį skundą.

157. Todėl dabar reikia išnagrinėti du *Niko Tube* ir NTRP priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindus, susijusius su Pirmosios instancijos teismo vertinimais kitais klausimais nei koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

D – *Dėl dviejų pirmųjų Niko Tube ir NTRP pateikto priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindų*

158. Priešpriešiniame apeliaciniame skunde, be jau išnagrinėto trečiojo pagrindo, *Niko Tube* ir NTRP pateikia dar du pagrindus, susijusius su Pirmosios instancijos teismo padarytomis teisės klaidomis, nagrinėjant atitinkamai normaliosios vertės apskaičiavimą ir Sąjungos pramonei padarytos žalos nustatymą.

30 — Šiuo klausimu visų pirma žr. minėto Sprendimo *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware prieš Tarybą* 81 ir 107 punktus.

31 — Dėl su antidempingu susijusių procedūrų žr. minėto Sprendimo *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware prieš Tarybą* 83 punktą.

1. Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo, susijusio su tariamai Pirmosios instancijos teismo nagrinėjime padarytomis teisės klaidomis apskaičiuojant normaliąją vertę

159. Prieš nagrinėjant šį priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindą, kurį sudaro penkios dalys, mano manymu, būtų naudinga priminti pagrindines bylos aplinkybes, susijusias su atominių vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, neįtraukimu į šio pagrindo objektą.

a) Pagrindinės bylos aplinkybės, susijusios su atominių vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, neįtraukimu

160. Per tyrimą Komisija pateikė nagrinėjamo produkto apibrėžimą (besiūliai vamzdžiai ir vamzdeliai), išaiškintą suinteresuotoms šalims pateiktame klausimyne. Šiame klausimyne ji taip pat nurodė, kad siekdama atlikti teisingą nagrinėjamo produkto kainų palyginimą ji nusprendė pasinaudoti produktų klasifikavimo sistema „PPK“, kurią sudaro šešių simbolių kodai (pvz., PPK JB21YN), suteikiami atsižvelgiant į muitinės klasifikaciją ir ypatingas fizines bei technines nagrinėjamų vamzdžių ir vamzdelių savybes (skersmuo, tankumas). Klausimyno tekste buvo pabrėžiama, kad suinteresuotos šalys visame savo atsakyme turi labai tiksliai ir nuosekliai naudoti produktų kontrolės numerius.

161. 2005 m. birželio mėn. atsakyme į klausimyną SPIG, išvardydama visus sandorius, pateikė išsamų Ukrainoje įvykdyto pardavimo ir savo tiekėjų sąrašą. Vis dėlto SPIG klausimyne naudojo ne Komisijos nurodytą šešių simbolių sistemą, bet supaprastintą trijų simbolių sistemą. SPIG pateiktame pardavimo sąraše buvo šeši sandoriai, pažymėti kodu KE4. NTRP sąraše atsispindi kaip vienintelė vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, tiekėja. Apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija rėmėsi šiuo vietoje patikrintu sąrašu.

162. Susirašinėdamos su Komisija po pirmo galutinės informacijos dokumento pateikimo, *Niko Tube* ir NTRP nurodė, kad vamzdelių, pažymėtų kodu PPK, į skaičiavimus įtraukti nereikia, nes jie nesusiję su nagrinėjamu produktu arba bet kuriuo atveju jos šių produktų negamina.

163. 2006 m. balandžio 24 d. priimtame antrame galutinės informacijos dokumente Komisija atmetė prašymą į normaliosios vertės apskaičiavimą neįtraukti produktų, pažymėtų kodu PPK KE4. Šiame dokumente nurodyta, kad Komisija susipažino su komentarais dėl nacionalinio pardavimo, pažymėto kodu PPK KE4, tačiau neturi galimybės patikrinti *Niko Tube* ir NTRP pateiktos naujos informacijos.

164. 2006 m. gegužės 4 d. atsakyme į antrą galutinės informacijos dokumentą šios bendrovės pakartojo prašymą dėl neįtraukimo. Šiame prašyme jos patvirtino, kad *Interpipe* grupė negamino jokių vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, 63,1 tonų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių, priskiriamų prie techninio standarto TU 14-3P-197-2001. Tame pačiame atsakyme nurodyta, kad iš įvairių Komisijai pateiktų pardavimo sąrašų tiesiogiai matyti, kad dėl besiūlių vamzdžių ir vamzdelių *Interpipe* grupė veikė tik kaip platintoja, o vamzdeliai, pažymėti kodu PPK KE4, buvo gaminami tik NTRP.

165. 2006 m. birželio 26 d. fakse Komisija dar kartą atmetė prašymą neįtraukti, visų pirma motyvuodama, kad duomenų dėl minėtų vamzdelių negalima laikyti pakankama garantija, neatlikus naujo patikrinimo apsilankymo, kurį atlikti vėlyvame administracinės procedūros etape būtų per sudėtinga.

166. Ieškinyje dėl ginčijamo reglamento panaikinimo *Niko Tube* ir NTRP nurodė, kad institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai apskaičiuodamos normaliąją vertę, o kartu ir dempingo skirtumą, įtraukė duomenis apie kodu PPK KE4 pažymėtais ir techninį standartą TU 14-3P-197-2001 atitinkančiais vamzdeliais, bei pažeidė nediskriminavimo principą, teisę į gynybą ir pareigą motyvuoti.

167. Pirmosios instancijos teismas atmetė visus šiuos pagrindus.

168. Nagrinėdamas ieškovių pirmojoje instancijoje kaltinimą dėl akivaizdžios vertinimo klaidos, kuris apėmė ir rūpestingumo pareigos pažeidimą, Pirmosios instancijos teismas patikrino, ar per tyrimą ieškovių Komisijai pateiktų įrodymų pakako pripažinti, kad jos negamino atominių vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, ir tai reiškia, jog Komisija nepakankamai kruopščiai ir nešališkai išnagrinėjo šioje byloje reikšmingus įrodymus ir padarė akivaizdžių vertinimo klaidų, nes nusprendė, kad dėl šių įrodymų buvo reikalingas naujas patikrinimo apsilankymas ieškovių pirmojoje instancijoje patalpose.

169. Atlikdamas šį nagrinėjimą Pirmosios instancijos teismas visų pirma skundžiamo sprendimo 45 punkte pripažino, kad ieškovės pirmojoje instancijoje savo nacionalinio ir eksporto pardavimo sąrašuose niekuomet nenurodė standarto TU 14-3P-197-2001, o tai reiškia, kad jos nepardavinėjo atominių vamzdelių net SPIG. Be to, Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad ieškovių pirmojoje instancijoje gamybos išlaidų sąrašai patvirtina, jog šiuose sąrašuose minimi produktai nebuvo gaminami taikant minėtą standartą.

170. Vis dėlto Pirmosios instancijos teismas taip pat pastebėjo, kad SPIG nacionalinės rinkos pardavimo sąraše buvo nurodyti šeši sandoriai, susiję su vamzdeliais, pažymėtais kodu PPK KE4 ir pagamintais taikant minėtą standartą. Skundžiamo sprendimo 48 punkte jis papildė, kad SPIG tiekėjų ir pirkimų sąraše buvo nurodytas vienintelis vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, tiekėjas, t. y. NTRP. Tačiau šiame sąraše turėjo būti nurodyti tik tiekėjai, kurių produktai turėjo būti perparduoti Sąjungoje. Kadangi bylos dokumentai patvirtina, kad vamzdeliai, pažymėti kodu PPK KE4 ir pagaminti pagal techninį standartą TU 14-3P-197-2001, buvo perparduodami nacionalinėje Ukrainos rinkoje, o visi vamzdeliai, pažymėti kodu PPK KE4, tačiau nepriskirti techniniam standartui TU 14-3P-197-2001, pagaminti NTRP, buvo SPIG perparduoti Bendrijos rinkoje, Pirmosios instancijos teismas priėjo prie išvados, kad SPIG nepadarė jokios klaidos, kai savo tiekėjų ir pirkimų sąraše nenurodė kitų vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, išskyrus NTRP.

171. Vis dėlto Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 49 punkte nurodė, kad aplinkybė, jog, viena vertus, SPIG nacionalinio pardavimo sąraše buvo nurodyti sandoriai, susiję su PPK KE4 kodu pažymėtais ir techniniam standartui TU 14-3P-197-2001 priskirtais vamzdeliais ir, kita vertus, SPIG tiekėjų ir pirkimų sąraše buvo nurodytas tik vienas PPK KE4 kodu pažymėtų vamzdelių tiekėjas, galėjo suklaidinti tyrimą atliekančius Komisijos atstovus. Dėl to skundžiamo sprendimo 50 ir 51 punktuose jis nustatė, kad kruopščiai įvertinusi ieškovių pirmojoje instancijoje ir susijusios pardavimo bendrovės SPIG atsakymus į klausimyną Komisija turėjo prieštaringą informaciją arba tik tokią, kurios tinkamumas galėjo būti užginčytas, o ieškovės pirmojoje instancijoje nesistengė išsklaidyti Komisijos abejonių dėl šių prieštaravimų. Be kita ko, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ieškovės pirmojoje instancijoje turėjo pateikti įrodymų, jog šeši nagrinėjami sandoriai buvo susiję su SPIG vykdytu vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4 ir priskiriamų prie techninio standarto TU 14-3P-197-2001, pirkimu iš nepriklausomo tiekėjo, tačiau jos to nepadarė. Dėl to jis priėjo prie išvados, kad Komisija nepažeidė savo pareigos kruopščiai ir nešališkai ištirti visas nagrinėjamoje byloje susiklosčiusias svarbias aplinkybes, normalioji vertė buvo nustatyta pagrįstai ir Taryba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

172. Dėl pagrindo, susijusio su nediskriminavimo principo pažeidimu Tarybai sutikus į dempingo skirtumo skaičiavimą neįtraukti ieškovių pirmojoje instancijoje negaminamų tam tikrais PPK kodais pažymėtų produktų, tačiau ne atominių vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4 ir priskiriamų prie techninio standarto TU 14-3P-197-2001, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 59 ir 60 punktuose nusprendė, kad nors minėti vamzdeliai buvo pagaminti NTRP, kitais PPK kodais pažymėti vamzdeliai apskritai nebuvo nurodyti ieškovių pirmojoje instancijoje pardavimo ar gamybos kaštų sąrašuose ir, negana to, SPIG tiekėjų ir pirkimų sąraše buvo nurodyta tik viena PPK KE4 tiekėja, t. y. NTRP. Taigi šį pagrindą reikia atmesti.

173. Be to, skundžiamo sprendimo 67–69 punktuose Pirmosios instancijos teismas taip pat atmetė ieškovių pirmojoje instancijoje pateiktus pagrindus, susijusius su teisės į gynybą ir pareigos motyvuoti pažeidimais.

b) Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo penkių dalių

174. Pirma, *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė jų teisę į gynybą, kai atmetė pirmojoje instancijoje šių įmonių pateiktus pagrindus, susijusius su akivaizdžia vertinimo klaida ir nediskriminavimo principo pažeidimu. Antra, jos nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas viršijo savo teisminės kontrolės ribas. Trečia, *Niko Tube* ir NTRP kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad neaptarė pirmojoje instancijoje pateikto papildomo pagrindo. Ketvirta, šių įmonių manymu, Pirmosios instancijos teismas padarė akivaizdžią rūpestingumo pareigos vertinimo klaidą. Galiausiai, penkta, šis teismas iškraipė aiškią įrodymų prasmę.

c) Dėl dviejų pirmų dalių, susijusių su atitinkamai teisės į gynybą pažeidimu ir teisminės kontrolės ribų pažeidimu

i) Šalių argumentai

175. Nors *Niko Tube* ir NTRP pripažįsta procese pirmojoje instancijoje turėjusios galimybę pristatyti savo poziciją dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Pirmosios instancijos teismas, jos teigia, kad šis teismas pažeidė jų teisę į gynybą, skundžiamo sprendimo 47–55 ir 59–60 punktuose rėmėsi naujais bylos įrodymais, kurie šioms įmonėms nebuvo pateikti per administracinę procedūrą. Tokiems atvejams galima priskirti Tarybos ir Komisijos pateiktus naujus motyvus, skirtus pateisinti klaidingą atominių vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, neįtraukimą į dempingo skirtumo apskaičiavimą, ir naujas faktines aplinkybes, tariamai pagrindžiančias minėtus naujus motyvus, t. y. SPIG tiekėjų ir pirkimų sąrašo reikšmingumą, kaltinimą nebendradarbiavimu vertimo srityje ir tariamą įrodymų apie minėtų atominių vamzdelių tiekėją nebuvimą. Antroje pagrindo dalyje *Niko Tube* ir NTRP primena, kad Pirmosios instancijos teismas negali atsižvelgti į naujus motyvus dėl jų prašymo neįtraukti vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, atmetimo.

176. Taryba ir Komisija teigia, kad reikia atmesti labai nenuoseklią priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą dalį. Šios institucijos nurodo, kad *Niko Tube* ir NTRP ne tik nenurodo pagrindinių priežasčių, dėl kurių Pirmosios instancijos teismas joms nesuteikė teisės būti išklausytoms, bet ir painioja teisę į gynybą su pareiga motyvuoti. Šiuo klausimu Taryba pažymi, kad *Niko Tube* ir NTRP niekaip neapibrėžia tariamų „naujų įrodymų“, kuriais rėmėsi Pirmosios instancijos teismas. Tarybos manymu, šie tariami „nauji įrodymai“ yra tik papildomi paaiškinimai, kuriais siekiama pagrįsti 2006 m. balandžio 24 d. Komisijos antrame informacijos dokumente išdėstytas išvadas ir pagal kuriuos nebuvo galima pritarti prašymui neįtraukti šešių sandorių, susijusių su atominiais vamzdeliais, pažymėtais kodu PPK KE4, nes tam reikėjo papildomo naujos informacijos patikrinimo. Bet kuriuo atveju institucijos neprivalo tik cituoti motyvus, kuriais buvo pagrįstas jų priimtas aktas, ir susirašinėjimą su šalimis ir gali toliau plėtoti savo poziciją Pirmosios instancijos teisme. Priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti dėl panašių motyvų. Pirmosios instancijos teismas neperžengė savo kontrolės ribų.

ii) Vertinimas

177. Priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą dalį tiek, kiek ja siekiama pripažinti, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė *Niko Tube* ir NTRP teisės į gynybą užtikrinimo reikalavimus, mano manymu, reikia atmesti. Iš tikrųjų minėtos bendrovės akivaizdžiai nenurodė faktinių ir teisinių aplinkybių, dėl kurių Pirmosios instancijos teismas jų neišklausė. Be to, jos pripažįsta galėjusios pareikšti savo nuomonę dėl įrodymų, kuriais Pirmosios instancijos teismas grindė savo vertinimą skundžiamo sprendimo 45–54 ir 59–60 punktuose.

178. Be to, kiek tai gali būti reikšminga, reikia pažymėti, kad *Niko Tube* ir NTRP priešpriešiniame apeliaciniame skunde nekritikuoja skundžiamo sprendimo 67 punkte išdėstyto Pirmosios instancijos teismo vertinimo dėl tariamo institucijų padaryto jų teisių į gynybą pažeidimo, susijusio su šių įmonių prašymu neįtraukti atominių vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4.

179. Iš tiesų Pirmosios instancijos teismas yra kaltinamas ne teisės į gynybą pažeidimu, bet teisminės kontrolės ribų peržengimu, nes atsižvelgė į per administracinę procedūrą neišdėstytus motyvus, pagrindžiančius *Niko Tube* ir NTRP prašymo apskaičiuojant normaliąją vertę neįtraukti atominių vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, atmetimą.

180. Taigi priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalis iš esmės yra neatskiriama nuo antros dalies, pagrįstos būtent Pirmosios instancijos teismo turimų įgaliojimų peržengimu.

181. Manau, kad šį skundą reikia atmesti.

182. Pirmiausia manau, kad priešpriešiniame apeliaciniame skunde *Niko Tube* ir NTRP pateiktam kaltinimui, kad Pirmosios instancijos teismas rėmėsi naujomis faktinėmis aplinkybėmis, negalima pritarti. Iš tiesų iš skundžiamo sprendimo atitinkamų punktų matyti, kad nagrinėdamas pagrindus, susijusius su akivaizdžia vertinimo klaida ir nediskriminavimo principo pažeidimu, Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė tik į įrodymus, atsispindinčius dokumentuose, kuriais buvo pasikeista per administracinę procedūrą.

183. Taip pat reikia pastebėti, kad norėdamas patikrinti, kaip prašo ieškovės pirmojoje instancijoje, ar Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą atmesdama jų prašymą apskaičiuojant normaliąją vertę ir dempingo skirtumą neįtraukti atominių vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, nes jos šių produktų negamino, Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, nagrinėjo motyvus, kuriais remiantis buvo priimtas sprendimas atmesti prašymą, visų pirma atsižvelgdamas į faktines aplinkybes, kurioms esant tokie motyvai buvo išdėstyti. Tačiau šio nagrinėjimo metu nebuvo padaryta teisės klaidų. Iš tiesų Pirmosios instancijos teismas nepakeitė institucijų motyvų savais, tačiau tik atspindėjo visą ieškovių pirmojoje instancijoje prašymo atmetimo kontekstą, pirmiausia nurodydamas faktinę aplinkybę, jog SPIG tiekėjų ir pirkimų sąraše buvo nurodytas tik vienas PPK KE4 kodu pažymėtų vamzdelių tiekėjas, t. y. NTRP, ir tai galėjo turėti įtakos teiginiui, kad ieškovės pirmojoje instancijoje minėtų vamzdelių negamino.

184. Be abejo, ieškovės pirmojoje instancijoje negalėjo nepaisyti šio konteksto ir tai visų pirma patvirtina skundžiamo sprendimo 51 punkte išdėstyta išvada, kad šios įmonės pateikė sąskaitas, kurios turėjo būti susijusios su šešiais sandoriais dėl PPK KE4 kodu pažymėtų vamzdelių, per klaidą paminėtais SPIG pardavimo sąraše.

185. Taigi siūlau atmesti priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmas dvi dalis.

d) Dėl trečios dalies, susijusios su pagrindo neaptarimu

i) Šalių argumentai

186. *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad dublike pirmojoje instancijoje jos nurodė, jog Tarybos atsiliepimo į ieškinį paaiškinimai ir teiginiai pateikti pavėluoti ir todėl į juos neturėjo būti atsižvelgta. Pirmosios instancijos teismas įvertino šį pagrindą, kaip tai patvirtina teismo posėdžio protokolas, tačiau neatsakė į jį skundžiamame sprendime.

187. Taryba ir Komisija teigia, kad ši dalis yra nepriimtina ir bet kuriuo atveju nepagrįsta.

ii) Vertinimas

188. Net darant prielaidą, kad ieškovės pirmojoje instancijoje vykstant procesui pateikė naują pagrindą, paremtą tariamu ginčijamą reglamentą patvirtinančių motyvų pavėluotu pateikimu, į kurį Pirmosios instancijos teismas turėjo atsakyti, reikia pripažinti, kad šis teismas netiesiogiai, bet neabejotinai atsakė į šį pagrindą ir jį atmetė, išnagrinėjęs institucijų pateiktas priežastis ir atsižvelgęs į jų taikymą.

189. Todėl siūlau priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečią dalį atmesti.

e) Dėl ketvirtos dalies, susijusios su akivaizdžia rūpestingumo pareigos vertinimo klaida

i) Šalių argumentai

190. *Niko Tube* ir NTRP teigimu, Pirmosios instancijos teismas neteisingai aiškino rūpestingumo sąvoką, skundžiamo sprendimo 52 ir 53 punktuose nurodydamas, kad dviejų iš dešimties Tarybos pateiktų teisėtų priežasčių atmesti ieškovių pirmojoje instancijoje prašymą apskaičiuojant normaliąją vertę neįtraukti vamzdelių, pažymėtų kodu PPK, užteko įrodyti, jog Komisija apskritai veikė pakankamai rūpestingai.

191. Taryba ir Komisija nurodo, kad šia dalimi *Niko Tube* ir NTRP galiausiai siekia atnaujinti diskusiją apie Pirmosios instancijos teismo padarytas išvadas dėl faktinių aplinkybių, o tai apeliaciniame proceso etape yra nepriimtina. Taryba taip pat primena, kad rūpestingumo pareigos principas yra procesinis, o *Niko Tube* ir NTRP ginčija Pirmosios instancijos teismo atlikto faktinių aplinkybių vertinimo rezultatą ir institucijų padarytas išvadas. Taryba papildomai nurodo, kad *Niko Tube* ir NTRP kaltinimai, jog Pirmosios instancijos teismas didžiąją dalį argumentų pripažino nereikšmingais arba atmetė, yra klaidinantys ir netikslūs.

ii) Vertinimas

192. Neginčijama, kad tokiais atvejais, kai Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją, Sąjungos teisės sistemos suteiktų garantijų užtikrinimas per administracinę procedūrą turi dar didesnę svarbą. Viena iš šių garantijų, be kita ko, yra kompetentingos institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas svarbias aplinkybes nagrinėjamoje byloje [32].

193. Tokiomis aplinkybėmis, kaip Pirmosios instancijos teismas iš esmės nurodė skundžiamo sprendimo 41 punkte ir šalys neginčijo, antidempingo priemonių srityje, kur Sąjungos teismas negali kištis tik į Bendrijos valdžios institucijų atliekamą vertinimą, jis turi užtikrinti, kad šios institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes ir įvertintų bylos aplinkybes pakankamai rūpestingai, kad būtų galima manyti, jog normalioji vertė buvo nustatyta pagrįstai ir atsižvelgiant į pagrindinio reglamento nuostatas [33].

32 — Visų pirma žr. 1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München* (C-269/90, Rink. p. I-5469) 14 punktą; 1992 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Pesquerias De Bermeo ir Naviera Laida prieš Komisiją* (C-258/90 ir C-259/90, Rink. p. I-2901) 26 punktą ir 2008 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją* (C-405/07 P, Rink. p. I-8301) 56 punktą.

33 — Šiuo klausimu žr. 1991 m. spalio 22 d. Sprendimo *Nölle* (C-16/90, Rink. p. I-5163) 13 punktą ir 1997 m. gegužės 29 d. Sprendimo *Rotexchemie* (C-26/96, Rink. p. I-2817) 12 punktą. Taip pat žr. 1999 m. spalio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Acme prieš Tarybą* (T-48/96, Rink. p. II-3089) 39 punktą ir 2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *Shandong Reipu Biochemicals prieš Tarybą* (T-413/03, Rink. p. II-2243) 64 punktą.

194. Šia dalimi *Niko Tube* ir NTRP iš esmės teigia, kad Pirmosios instancijos teismas negalėjo teisėtai nuspręsti, jog institucijos pakankamai rūpestingai išnagrinėjo informaciją, susijusią su vamzdeliais, pažymėtais kodu PPK KE4, nes atmetė arba pripažino nereikšmingomis aštuonias iš dešimties priežasčių, kuriomis minėtos institucijos rėmėsi, įtraukdamos šiuos vamzdelius į normaliosios vertės ir dempingo skirtumo apskaičiavimą.

195. Klausimas, ar Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad institucijos laikėsi rūpestingumo pareigos, yra teisės klausimas, patenkantis į Teisingumo Teismo kontrolės sritį apeliaciniame procese [34].

196. Netgi nepaisant to, kad Pirmosios instancijos teismas nesudarė dešimties veiksnių sąrašo, tačiau skundžiamo sprendimo 33–37 punktuose priminė penkias motyvų grupes, dėl kurių institucijos nusprendė atmesti prašymą apskaičiuojant normaliąją vertę ir dempingo skirtumą neįtraukti vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, mano manymu, *Niko Tube* ir NTRP argumentai paremti akivaizdžiai klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu.

197. Iš tiesų, pirma, dėl skundžiamo sprendimo 48 punkto, kitaip nei teigia *Niko Tube* ir NTRP, Pirmosios instancijos teismas nepripažino „nepagrįstu“ argumento, kad SPIG nenurodė NTRP kaip vienintelės minėtų vamzdelių tiekėjos. Atvirkščiai, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad „SPIG, savo tiekėjų ir pirkimo sąraše nurodžiusi tik vieną tiekėją NTRP, nepadarė jokios klaidos“.

198. Antra, to, kad Pirmosios instancijos teismas konkrečiai neišsakė nuomonės dėl kai kurių *Niko Tube* ir NTRP priešpriešiniame apeliaciniame skunde nurodytų veiksnių, negalima aiškinti kaip išvados, jog Pirmosios instancijos teismas šiuos veiksnius pripažino „nereikšmingais“. Atvirkščiai, Pirmosios instancijos teismas teisėtais proceso ekonomijos tikslais visiškai pagrįstai galėjo nuspręsti, kad nagrinėjant pagrindą dėl akivaizdžios vertinimo klaidos jis neprivalėjo patikrinti visų šiai išvadai pagrįsti institucijų pateiktų argumentų, nes kai kurių iš pateiktų priežasčių pakako patvirtinti minėtą išvadą.

199. *Niko Tube* ir NTRP pačios pripažįsta, kad Pirmosios instancijos teismas pripažino keliančia „teisėtą susirūpinimą“ aplinkybę, jog šios įmonės nepateikė įrodymų, aiškiai patvirtinančių, kad nagrinėjamus vamzdelius nupirko nepriklausomas trečiasis asmuo, o ne NTRP, ir aplinkybę, kad per apsilankymą vietoje Komisija nekėlė vamzdelių, pažymėtų kodu PPK KE4, klausimo, nes ieškovės pirmojoje instancijoje dar nebuvo pateikusios prašymo neįtraukti šių vamzdelių. Tai, kad šis vertinimas neįtikino *Niko Tube* ir NTRP ir todėl jos bando šią diskusiją atnaujinti Teisingumo Teisme, žinoma, nėra šio teismo jurisdikcijai apeliaciniame procese priklausantis klausimas [35]. Dėl išvados, kad *Niko Tube* ir NTRP nepateikė įrodymų, jog nagrinėjamus vamzdelius nupirko nepriklausomas trečiasis asmuo, šioje pagrindo dalyje minėtos bendrovės nenurodo jokios Pirmosios instancijos teismo padarytos teisės klaidos.

200. Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog kai kurie institucijų pateikti argumentai yra nereikšmingi, nereiškia, kad šios institucijos kruopščiai ir nešališkai neišnagrinėjo visų per administracinę procedūrą joms pateiktų įrodymų.

201. Todėl siūlau atmesti priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtą dalį.

34 — Šiuo klausimu visų pirma žr. minėto Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją* 44 punktą ir 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Moser Baer India prieš Tarybą* (C-535/06 P, Rink. p. I-7051) 34 punktą.

35 — Vadovaujantis teismo praktika, faktų vertinimas, išskyrus atvejus, kai Pirmosios instancijos teismas iškraipo pateiktus įrodymus, nėra teisės klausimas, kurio kontrolę nagrinėdamas apeliacinį skundą vykdo Teisingumo Teismas. Visų pirma žr. minėto Sprendimo *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware prieš Tarybą* 56 punktą ir nurodytą teismo praktiką.

f) Dėl penktos dalies, susijusios su įrodymų akivaizdžios prasmės iškraipymu

i) Šalių argumentai

202. Papildomai *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad Pirmosios instancijos teismas iškraipė aiškią įrodymų prasmę. Pirmosios instancijos teismas taip pat klaidingai nusprendė, kad per administracinę procedūrą ieškovių pirmojoje instancijoje pateikta informacija galėjo suklaidinti Komisijos tarnautojus, ji turėjo prieštaringos informacijos (skundžiamo sprendimo 49 ir 50 punktai), Komisija įrodė pakankamą savo rūpestingumą (52 punktas) ir ieškovės pirmojoje instancijoje nesistengė išsklaidyti Komisijos abejonių (skundžiamo sprendimo 51 punktas).

203. Tarybos ir Komisijos teigimu, penkta dalis yra nepriimtina ir bet kuriuo atveju nepagrįsta. Visų pirma *Niko Tube* ir NTRP neįrodė nei įrodymų iškraipymo, nei dėl tokio iškraipymo padarytos Pirmosios instancijos teismo vertinimo klaidos, o tik ginčijo Pirmosios instancijos teismo vertinimą, pasitelkdamos šio jau atmestus argumentus.

ii) Vertinimas

204. Kaip jau esu nurodęs, faktinių aplinkybių vertinimas, išskyrus atvejus, kai Pirmosios instancijos teismas iškraipo įrodymus, nėra teisės klausimas, kurio kontrolę apeliaciniame procese gali vykdyti Teisingumo Teismas.

205. Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką tariamas faktinių aplinkybių arba įrodymų iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, neatliekant naujo faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo [36].

206. Grįsdamos savo pirmąjį teiginį *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad, atvirkščiai nei Pirmosios instancijos teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 49 ir 50 punktuose, jų atsakyme į Komisijos pateiktą klausimyną prieštaringų duomenų nebuvo. Be to, skundžiamo sprendimo 46 punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad *Niko Tube* ir NTRP negamino atominių vamzdelių. Taigi buvo aišku, kad šiuos vamzdelius buvo galima įsigyti tik iš kito subjekto nei NTRP.

207. Šiuos argumentus reikia atmesti.

208. Pirmiausia, *Niko Tube* ir NTRP tiksliai neapibrėžia, kokius įrodymus iškraipė Pirmosios instancijos teismas.

209. Be to, bet kuriuo atveju svarbu pripažinti, kad skundžiamo sprendimo 50 punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino, jog Komisija turėjo prieštaringos informacijos, kai rėmėsi ne vien *Niko Tube* ir NTRP, bet ir susijusios pardavimo bendrovės SPIG atsakymų į klausimyną nagrinėjimu. Tačiau *Niko Tube* ir NTRP neteigia, kad Pirmosios instancijos teismas iškraipė SPIG atsakymus į Komisijos pateiktą klausimyną, remiantis kuriuo, be kita ko, pardavimo Ukrainos rinkoje sąraše buvo nurodyti sandoriai, susiję su kodu PPK KE4 pažymėtais vamzdeliais, o šios bendrovės pirkimų sąraše NTRP buvo nurodyta kaip vienintelė minėtų vamzdelių tiekėja, kaip skundžiamo sprendimo 49 punkte tai pripažino Pirmosios instancijos teismas. Kadangi šiame atsakyme pateikti duomenys gali prieštarauti pateiktiems *Niko Tube* ir NTRP atsakymuose, o šios bendrovės taip pat neteigia, kad Pirmosios

36 — Visų pirma žr. 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *General Motors prieš Komisiją* (C-551/03 P, Rink. p. I-3173) 54 punktą; 2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *JCB Service prieš Komisiją* (C-167/04 P, Rink. p. I-8935) 108 punktą ir 2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją* (C-362/05 P, Rink. p. I-4333) 67 punktą.

instancijos teismas iškraipė jų atsakymų duomenis, manau, jog šis teismas teisingai nusprendė, kad rūpestingai įvertinus ieškovių pirmojoje instancijoje ir susijusios pardavimo bendrovės SPIG atsakymus į klausimyną, Komisija turėjo prieštaringos informacijos arba bent jau informacijos, kurios teisingumą buvo galima užginčyti.

210. Dėl tų pačių motyvų galima pagrįstai atmesti ir antrąjį skundą.

211. Trečiuoju teiginiu, susijusiu su skundžiamo sprendimo 51 punktu, *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad SPIG pirkimo sąskaitų vertimo į anglų kalbą nepateikimas nėra pagrindas nuspręsti, jog ieškovės pirmojoje instancijoje nesistengė išsklaidyti Komisijos abejonių dėl prieštaringų atsakymų. Jų teigimu, iš sąskaitų, kurias Taryba pridėjo prie Pirmosios instancijos teismui pateikto atsiliepimo į ieškinį, aiškiai matyti, kad atominius vamzdelius SPIG įsigijo iš nesusijusios bendrovės.

212. Šiuo klausimu svarbu priminti, kad pagrįsdamas teiginį, jog ieškovės pirmojoje instancijoje nesiekė išsklaidyti Komisijos abejonių, Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, nurodė, kad, pirma, 2006 m. kovo 24 d. posėdyje šios bendrovės pateikė Komisijai didelį kiekį dokumentų ukrainiečių kalba, kurie tariamai buvo su SPIG pardavimo sąraše klaidingai paminėtais šešiais sandoriais susijusios sąskaitos, ir, antra, nors posėdyje šalys nesutarė dėl to, ar minėtame posėdyje Komisija paprašė pateikti dokumentų vertimą, reikia pripažinti, jog būtent ieškovės pirmojoje instancijoje turėjo pateikti įrodymų, pagrindžiančių jų teiginius, kad SPIG pirko ginčijamus vamzdelius iš nepriklausomo tiekėjo.

213. Tačiau reikia pastebėti, kad *Niko Tube* ir NTRP prie priešpriešinio apeliacinio skundo nepateikė ar nepridėjo atitinkamų sąskaitų, kad įrodytų, jog Pirmosios instancijos teismas tariamai iškraipė šiuos dokumentus, tik pateikė nuorodą Teisingumo Teismui į Tarybos Pirmosios instancijos teismui pateiktą atsiliepimą į ieškinį, prie kurio pridėtos minėtų dokumentų kopijos. Atsižvelgiant į šios išvados 205 punkte primintą teismo praktiką, mano manymu, minėtų aplinkybių pakanka šiam skundui atmesti.

214. Bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismo negalima kaltinti, kad iškraipė įrodymus, nes neginčijama, kad *Niko Tube* ir NTRP niekuomet aiškiai nenurodė, kokioje šių dokumentų dalyje buvo aiškiai patvirtinta, kad ginčijamus vamzdelius SPIG įsigijo ne iš NTRP, ir nepateikė minėtų dokumentų atitinkamų dalių vertimo į oficialiąją Sąjungos kalbą. Jei, kaip priešpriešiniame apeliaciniame skunde teigia *Niko Tube* ir NTRP, šie dokumentai buvo tokie svarbūs siekiant kodu PPK KE4 pažymėtų vamzdelių neįtraukti į normaliosios vertės apskaičiavimą, kaip dabar nurodo šios bendrovės, visiškai neabejotina, kad šios bendrovės turėjo sudaryti galimybę institucijoms ir Pirmosios instancijos teismui iki galo patikrinti minėtų dokumentų turinio tikrumą.

215. Dėl visų šių priežasčių manau, kad reikia atmesti priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo penktą dalį.

216. Šiomis aplinkybėmis siūlau atmesti visą šį pagrindą.

2. Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo, susijusio su Pirmosios instancijos teismo tariamai padarytomis klaidomis nustatant Sąjungos pramonei padarytą žalą

a) Išankstinės pastabos

217. Priešpriešinio apeliacinio skundo antrasis pagrindas yra susijęs su skundžiamo sprendimo motyvais dėl „dalies su (Sąjungos) gamintojais susijusių bendrovių neatsakymo į Komisijos pateiktą klausimyną pasekmių“.

218. Pirmosios instancijos teisme ieškovės pirmojoje instancijoje tvirtino, kad dėl to, jog visi penki Komisijos pasirinkti Sąjungos besiūlių vamzdžių ir vamzdelių gamintojai yra susiję su viena ar keliomis gamybos ar pardavimo bendrovėmis, nepateikusiomis atskirų atsakymų į Komisijos klausimyno klausimus, šie penki gamintojai negali būti laikomi glaudžiai bendradarbiavusiais. Todėl ieškovės pirmojoje instancijoje teigė, kad dėl tokio Sąjungos gamintojų nebendradarbiavimo institucijos turėjo pradėti tyrimą ir kad bet kuriuo atveju dėl dempingo praktikos, su kuria susiję kaltinimai, Sąjungai tariamai padaryta žala visų pirma paremta akivaizdžia vertinimo klaida bei jų teisės į gynybą pažeidimu.

219. Skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo tokius penkis ieškovių pirmojoje instancijoje pateiktus pagrindus: pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5–7 dalių pažeidimas; nediskriminavimo principo pažeidimas; pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalies pažeidimas; pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalies pažeidimas ir teisės į gynybą bei pareigos motyvuoti pažeidimas.

220. Pirmosios instancijos teismas visus šiuos pagrindus atmetė.

221. Priešpriešinio apeliacinio skundo antrajame pagrinde *Niko Tube* ir NTRP daugiausia kritikuoja skundžiamo sprendimo motyvus, susijusius su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5–7 dalių pažeidimu (skundžiamo sprendimo 88–112 punktai) ir pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalies pažeidimu (skundžiamo sprendimo 130–135 punktai).

222. Reikia pastebėti, kad priešpriešinio apeliacinio skundo 187 punkte *Niko Tube* ir NTRP taip pat nurodo skundžiamo sprendimo 141 straipsnyje padarytą teisės klaidą nagrinėjant pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalies pažeidimą. Vis dėlto svarbu pažymėti, kad šiame skundžiamo sprendimo punkte išdėstytą argumentą Pirmosios instancijos teismas pateikė tik „papildomai“. Vadovaujantis teismo praktika ir atsižvelgiant į tai, kad *Niko Tube* ir NTRP nekritikavo skundžiamo sprendimo 140 punkte išdėstyto Pirmosios instancijos teismo pagrindinio vertinimo, dėl Pirmosios instancijos teismo sprendimo papildomo motyvo pateikti pagrindai negali būti šio sprendimo panaikinimo pagrindas ir todėl yra nereikšmingi [37].

223. Kaip jau buvo nurodyta, priešpriešinio apeliacinio skundo antrąjį pagrindą sudaro dešimt dalių. Aštuonios iš jų nukreiptos prieš skundžiamo sprendimo 88–112 punktus, t. y. Pirmosios instancijos teismo vertinimus dėl „pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 5, 6 ir 7 dalių pažeidimo“. Dvi iš jų yra nukreiptos prieš skundžiamo sprendimo 130–135 punktuose išdėstytą pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalies pažeidimo nagrinėjimą.

224. Dvi minėtas dalių grupes nagrinėsiu vieną po kitos.

b) Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo aštuonių dalių, susijusių su teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant tariamą pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5–7 dalių pažeidimą

i) Pagrindinės reikšmingų bylos aspektų aplinkybės ir Pirmosios instancijos teismo argumentai

225. Kaip matyti iš ginčijamo reglamento 12 punkto, kadangi buvo daug subjektų, pateikusių skundus dėl, be kita ko, *Niko Tube* ir NTRP veiksmų, Komisija, taikydama pagrindinio reglamento 17 straipsnį, nusprendė apriboti tyrimo mastą penkiais pavyzdiniais keturiose valstybėse narėse įsisteigusiais Sąjungos gamintojais, užimančiais 49 % Sąjungos bendros nagrinėjamo produkto gamybos rinkos. Ginčijamame reglamente taip pat nurodyta, kad iš pradžių Komisija šiems gamintojams pateikė

37 — Visų pirma žr. 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją* (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425) 148 punktą; 2008 m. balandžio 8 d. Nutarties *Saint-Gobain Glass Deutschland prieš Komisiją* (C-503/07 P, Rink. p. I-2217) 62 punktą ir 2010 m. birželio 10 d. Nutarties *Thomson Sales Europe prieš Komisiją* (C-498/09 P) 87 punktą.

klausimyną, į kurį jie atsakė, o vėliau vietoje patikrino iš šių bendrovių gautą informaciją. Vadovaujantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalimi, ginčijamame reglamente taip pat pateikiamas visų pramonės padėtį Sąjungoje paveikusių ekonominių veiksnių poveikio įvertinimas ir nagrinėjamas priežastinis ryšis tarp importo dempingo kainos ir patirtos žalos, visų pirma patikrinant kitų išorės veiksnių poveikį pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalis. Galiausiai ginčijamo reglamento 234 ir 235 punktuose nurodoma, kad, vadovaujantis pagrindinio reglamento 9 straipsnyje įtvirtinta mažesnio muito dydžio taisykle, nagrinėjamo produkto galutiniai antidempingo importo muitai yra nustatomi atsižvelgiant į mažiausią nustatytą dempingo arba žalos dydį, t. y. šiuo atveju dempingo skirtumą.

226. Pirmosios instancijos teisme ieškovės iš esmės teigė, kad dvylikos Komisijos atrankoje atrinktų su Sąjungos gamintojais susijusių bendrovių nebendradarbiavimas vykstant tyrimui iškraipė Sąjungos pramonės patirtos žalos įvertinimą ir taip pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5–7 dalis. Iš tiesų šiame straipsnyje reikalaujama, kad žala būtų nustatyta remiantis ją patvirtinančiais įrodymais.

227. Kaip jau esu nurodęs, Pirmosios instancijos teismas šį pagrindą atmetė.

228. Pirmiausia jis skundžiamo sprendimo 87 punkte priminė, kad nei Taryba, nei Komisija neturi teisės įpareigoti bendroves dalyvauti tyrime arba pateikti informacijos ir tai šiuo atžvilgiu priklauso nuo savanoriško bendrovių bendradarbiavimo ir reiškia, kad suinteresuotų šalių atsakymai į pagrindinio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje numatytą klausimyną yra esminiai antidempingo procedūros eigai.

229. Vis dėlto skundžiamo sprendimo 90 punkte Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad, nepaisant minėto straipsnio, iš pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalies matyti, kad kitu būdu nei atsakant į klausimyną arba kitame dokumente pateikta informacija nėra atmetama, jei įvykdytos keturios šioje nuostatoje išvardytos sąlygos. Taigi jis nusprendė, kad su Sąjungos gamintoju susijusios bendrovės atsakymo į klausimyną nebuvimas nebūtinai reiškia, kad šį gamintoją reikia pripažinti nebendradarbiavusiu atliekant tyrimą. Skundžiamo sprendimo 92 punkte Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad minėtas gamintojas nebus laikomas nebendradarbiaujančiu, jei pateiktos informacijos trūkumai neturės didelės reikšmės tyrimo eigai.

230. Pereidamas prie nagrinėjamo atvejo Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 93 ir 94 punktuose pirmiausia nurodė, kad, viena vertus, vienuolika per tyrimo atranką atrinktų su Sąjungos gamintojais susijusių bendrovių nepateikė jokio atsakymo į klausimyną ir, kita vertus, viena su minėtais gamintojais susijusi bendrovė atsakymą perdavė pavėluotai, ir nustatydama žalos dydį Komisija į jį neatsižvelgė.

231. Toliau Pirmosios instancijos teismas patikrino, ar dėl visų dvylikos susijusių bendrovių buvo įvykdytos pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos sąlygos, kad galėtų atmesti galimybę, jog nustatant žalą ir apskaičiuojant žalos dydį galėjo būti padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Atlikęs skundžiamo sprendimo 97–110 punktuose išdėstytą išsamią informacijos apie susijusias bendroves analizę, Pirmosios instancijos teismas iš esmės priėjo prie išvados, kad kai kurių bendrovių atveju informacija jau buvo įtraukta į tyrime dalyvavusių Sąjungos gamintojų pateiktus klausimyno atsakymus ir taip atsitiko pirmiausia todėl, jog tai buvo prekybos bendrovės; arba kad dalies kitų susijusių bendrovių nepateikti atsakymai į klausimyną neturėjo didelės įtakos nustatant žalą; arba kad, kaip atsitiko vienos susijusios bendrovės atveju, atsakymų į klausimyną nebuvimą galima paaiškinti tuo, jog ši bendrovė nedalyvavo gaminant ir parduodant nagrinėjamo produktą.

232. Galiausiai dėl žalos dydžio apskaičiavimo skundžiamo sprendimo 111 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį žalos dydis nustatant antidempingo muitą yra naudojamas tik tuomet, kai dempingo skirtumas už jį didesnis. Šios bylos atveju nurodęs, kad ieškovėms pirmojoje instancijoje nustatytas antidempingo muito tarifas buvo

pagrįstas dempingo skirtumu, t. y. 25,7 %, o ne žalos dydžiu, t. y. 57 %, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad „darant prielaidą, jog žalos dydis buvo pagrįstas (Sąjungos) gamintojų (nagrinėjamo produkto rinkoje veikiančioms susijusioms pardavimo bendrovėms) taikytomis perleidimo kainomis, šių bendrovių pardavimo sandoriai sudarė daugiausia 10 % viso (Sąjungos) pramonės pardavimo. Taigi, kaip nurodo Taryba, norint, kad žalos dydis būtų mažesnis nei dempingo skirtumas, reikėjo, jog šių susijusių bendrovių taikytos kainos būtų buvusios visiškai neproporcingos kitų pardavimo kainų, į kurias buvo atsižvelgta apskaičiuojant žalos dydį, atžvilgiu“.

233. Taigi Pirmosios instancijos teismas priėjo prie išvados, kad Taryba, nusprendusi, jog atrinktų su Sąjungos gamintojais susijusių bendrovių atsakymų į klausimyno klausimus nepateikimas neiškraipė nei žalos nustatymo, nei jos dydžio apskaičiavimo, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos ir nepažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5–7 dalių.

ii) Šalių argumentai

234. Priešpriešinio apeliacinio skundo pirmoje ir antroje dalyse *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, nes tiesiogiai neatsakė į pagrindą, susijusį su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pažeidimu, tačiau susiejo jo vertinimą su to paties reglamento 18 straipsnio 3 dalies laikymosi klausimu. Kadangi žalos nustatymas nesirėmė reikšminga Sąjungos pramonės dalimi, jis negalėjo būti pagrįstas patvirtinančiais įrodymais. Antroje dalyje *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad būtinybė atlikti objektyvų tyrimą pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalį reiškia, kad, pirma, atvirkščiai nei skundžiamo sprendimo 100 ir 108 punktuose nusprendė Pirmosios instancijos teismas, su atrinktu gamintoju susijusi gamybos bendrovė iš esmės yra įpareigota bendradarbiauti atliekant tyrimą ir, antra, reikia atsižvelgti ir į skundžiamo sprendimo 103 punkte nurodytą susijusio prekybininko pardavimą.

235. Priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo trečioje ir ketvirtoje dalyse *Niko Tube* ir NTRP kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad klaidingai arba bent jau nepilnai aiškino pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalį. Išskyrus skundžiamo sprendimo 102 punkte nagrinėtą susijusios bendrovės padėties vertinimą, Pirmosios instancijos teismas nepatikrino, kokia buvo atskirų gamintojų nebendradarbiavimo dėl pardavimo ir gamybos individuali įtaka. Be to, jis turėjo patikrinti įtaką visai Sąjungos pramonės gamybai ir pardavimui, o ne tik skundą pateikusiems Sąjungos gamintojams. *Niko Tube* ir NTRP teigimu, Pirmosios instancijos teismo naudotas metodas nesuteikė galimybės prieiti prie „pagrįstų ir tikslių išvadų“ kaip jos suprantamos pagal minėto 18 straipsnio 3 dalį. Antra, Pirmosios instancijos teismas nuolat nevertino minėtoje nuostatoje įtvirtintų keturių sąlygų.

236. Penktoje, šeštoje ir aštuntoje dalyse *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad Pirmosios instancijos teismas peržengė savo teisminės kontrolės ribas ir pažeidė teisę į gynybą, nes leido institucijoms pateikti paaiškinimus ir faktines aplinkybes, kurios nebuvo pateiktos per administracinę procedūrą. Be to, Pirmosios instancijos teismas nesuteikė ieškovėms pirmojoje instancijoje galimybės pateikti pastabas dėl faktinių aplinkybių, susijusių su pavėluotai pateiktais įrodymais. Visų pirma *Niko Tube* ir NTRP atkreipia dėmesį į skundžiamo sprendimo 111 punkte nurodytą aplinkybę, kad kai kurių susijusių bendrovių pardavimo sandoriai sudarė daugiausia 10 % bendro Sąjungos pramonės pardavimo.

237. Galiausiai septintoje dalyje *Niko Tube* ir NTRP nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas iškraipė kai kurių skundžiamo sprendimo 100, 102, 104, 107 ir 109 punktuose nurodytų įrodymų aiškią prasmę, nes teikė pirmenybę tam tikriems skaičiams kitų bylos medžiagoje esančių duomenų nenaudai.

238. Atsiliepimuose į apeliacinį skundą Taryba ir Komisija siūlo atmesti visas minėtas dalis kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

iii) Vertinimas

– Dėl dviejų pirmųjų dalių

239. Primenu, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalį sąvoka „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip didelė žala Bendrijos pramonei. Vadovaujantis to paties straipsnio 2 dalimi, žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus, pirma, importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje ir, antra, tokio importo sąlygotą poveikį Sąjungos pramonei.

240. Šio pagrindo dviejose pirmose dalyse *Niko Tube* ir NTRP iš esmės teigia, kad, pirma, Pirmosios instancijos teismas neteisingai išnagrinėjo pirmojoje instancijoje pateiktą pagrindą dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5–7 dalių pažeidimo, nes susiejo jo vertinimą su to paties reglamento 18 straipsnio 3 dalies laikymosi klausimu, antra, objektyvus žalos įvertinimas negalimas, jei nėra pagrįstas reikšminga Sąjungos pramonės dalimi ir, trečia, su skundą pateikusiu Sąjungos gamintoju susijusi bendrovė visuomet turi būti įpareigota bendradarbiauti ir pateikti informaciją.

241. Siūlau atmesti abi dalis.

242. Pirmiausia reikia priminti, kad Pirmosios instancijos teisme nurodydamos pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5–7 dalių pažeidimą ieškovės pirmojoje instancijoje rėmėsi visišku Sąjungos pramonės nebendradarbiavimu per tyrimą, kuris iškraipė objektyvų žalos nustatymą. Paremdamos savo teiginį ieškovės pirmojoje instancijoje paminėjo atrankoje atrinktų vienuolikos su Sąjungos gamintojais susijusių bendrovių atvejį, kurios, *Niko Tube* ir NTRP teigimu, nepateikė atskirų atsakymų į Komisijos klausimyną, arba juos pateikė pavėluotai [38].

243. Todėl skundžiamo sprendimo 89 punkte Pirmosios instancijos teismas teisėtai apribojo pagrindą, paremtą pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5–7 dalių pažeidimu, iki klausimo, ar, kaip teigia ieškovės pirmojoje instancijoje, tai, jog su per atranką atrinktais Sąjungos gamintojais susijusios bendrovės nepateikė atskirų atsakymų į klausimyną, yra minėtų gamintojų nepakankamas bendradarbiavimas, iškraipęs žalos įvertinimą.

244. Be to, atsižvelgiant į tai, mano manymu, buvo teisėta nuspręsti, kaip tai padarė Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 90–92 punktuose, kad vienos iš su tyrimui atrinktais Sąjungos gamintojais susijusios bendrovės neatsakymas į vieną pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnį Komisijos pateiktą klausimyno klausimą arba neišsamus atsakymas dar nereiškia, kad šis gamintojas turėtų būtų laikomas nebendradarbiaujančiu ir todėl nedalyvaujančiu tyrime.

245. Iš tiesų nusprendus atlikti atranką, kaip antai šioje byloje dėl Sąjungos pramonės, pagrindinio reglamento 17 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad kai kurioms arba visoms atrinktoms šalims *vengiant bendradarbiauti, ir jei tai įtakotų tyrimo išvadas*, gali būti pasirenkamos kitos šalys.

246. Vien tai, kad atsakymai į Komisijos pateiktą klausimyną yra neišsamūs, nes kai kurios su per atranką atrinktais Sąjungos gamintojais susijusios bendrovės atsisakė į šį klausimyną atsakyti atskirai, negali būti pagrindas pašalinti tokį gamintoją ir dėl to organizuoti naują atranką.

247. Be to, pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalyje taip pat numatyta, kad „jeigu suinteresuotos šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama“.

38 — Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Komisijos klausimynus dėl dempingo tyrimo gavusioms šalims turi būti skirta ne mažiau kaip 30 dienų atsakymams pateikti. Šioje nuostatoje numatytais atvejais šis laikotarpis gali būti pratęstas.

248. Todėl skundžiamo sprendimo 92 punkte Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad per atranką atrinktas Sąjungos gamintojas nėra laikomas nebendradarbiaujančiu, jei pateiktos informacijos trūkumai neturi didelės reikšmės tyrimui.

249. Taigi sprendimą dėl galimo per atranką atrinkto Sąjungos gamintojo pašalinimo galima priimti tik išnagrinėjus minėtus trūkumus.

250. Toks aiškinimas padeda išsaugoti antidempingo tyrimo priemonių veiksmingumą. Iš tikrųjų minėtos priemonės taptų neveiksmingos, jei kiekvieną kartą, kai su per tyrimo atranką atrinktu Sąjungos gamintoju susijusi gamybos arba pardavimo bendrovė atsisakytų atskirai atsakyti į Komisijos klausimyną, šį gamintoją reikėtų pašalinti iš minėtos atrankos ir dėl to organizuoti naują atranką ar juo labiau sustabdyti tyrimo priemones visų pirma todėl, kaip teisingai buvo pažymėta skundžiamo sprendimo 87 punkte, kad institucijos neturi teisės įpareigoti suinteresuotas šalis bendradarbiauti.

– Dėl kitų dalių tiek, kiek jos susijusios su skundžiamo sprendimo 111 punkte išvardytomis susijusiomis bendrovėmis

251. Šio pagrindo trečioje ir ketvirtoje dalyse *Niko Tube* ir NTRP nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai ir nepilnai aiškino pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalį.

252. Minėti skundai ir kita šioje antrojo pagrindo pirmoje pusėje *Niko Tube* ir NTRP pateikta kritika, mano manymu, turėtų būti nagrinėjama tik tiek, kiek ji susijusi su skundžiamo sprendimo 111 punkte išvardytomis susijusiomis bendrovėmis.

253. Iš tiesų reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 111 punkte Pirmosios instancijos teismas nurodė, jog *Niko Tube* ir NTRP antidempingo muitas buvo nustatytas pagal dempingo skirtumą, o ne žalos dydį, vadovaujantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta mažesnio muito taisykle[39]. Šioje byloje Pirmosios instancijos teismas taip pat nusprendė, kad žalos dydis (57 %) ir dempingo skirtumas (25,7 %) skyrėsi tiek, kad net darant prielaidą, jog žalos dydis buvo pagrįstas Sąjungos gamintojų ir šios teismo išvardytų susijusių bendrovių (*Vallourec Mannesmann Oil & Gas Jungtinė Karalystė* (toliau – *VMOG Jungtinė Karalystė*), *Productos Tubulares* ir su *Dalmine* susijusios bendrovės) taikytomis perleidimo kainomis, šių bendrovių pardavimo sandoriai sudarė daugiausia 10 % viso Sąjungos pramonės pardavimo, o tai reiškia, kad norint, jog žalos dydis būtų mažesnis nei *Niko Tube* ir NTRP taikomam antidempingo muitui nustatyti naudotas dempingo skirtumas, reikėtų, kad šių bendrovių taikytos kainos turėjo būti visiškai neproporcingos, palyginti su kitomis pardavimo kainomis, į kurias buvo atsižvelgta apskaičiuojant žalos dydį.

254. Manau, kad kiti skundai dėl Pirmosios instancijos teismo vertinimų, susijusių su žalos nustatymu, galėtų būti reikšmingi tik jei atliekant minėtą vertinimą būtų padaryta teisės klaida arba iškraipytos faktinės aplinkybės ar įrodymai. Iš tiesų net darant prielaidą, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidų, kai nagrinėjo žalos Sąjungos pramonei nustatymą, skundžiamas sprendimas dėl tokių klaidų galėtų būti panaikintas tik jei panašūs trūkumai taip pat turėtų įtakos šio sprendimo 111 punkte išdėstytam vertinimui.

255. Taigi siūlau pirma nagrinėti skundus dėl skundžiamo sprendimo 111 punkte Pirmosios instancijos teismo atlikto vertinimo.

256. Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad *Niko Tube* ir NTRP nenurodo buvus jokių teisės klaidų, kurios būtų galėjusios iškraipyti skundžiamo sprendimo 111 punkte Pirmosios instancijos teismo pateiktus *argumentus*.

39 — Žalos dydis atspindi Sąjungos pramonės patirtą žalą, išreikštą procentine dalimi atitinkamo produkto eksporto KDG (kaštai, draudimas, gabenimas) kainos, paprastai apskaičiuojamos remiantis skirtumu tarp Sąjungos gamintojų vidutinės subalansuotos pardavimo kainos ir eksporto į Sąjungą taikant dempingą subalansuotos pardavimo kainos. Šiuo klausimu žr. ginčijamo reglamento 233 punktą.

257. Iš tikrųjų šios bendrovės priešpriešinio apeliacinio skundo 189 punkte tik teigia, kad Pirmosios instancijos teismo tvirtinimas, jog skundžiamo sprendimo 111 punkte išvardytų su skundą palaikiusiais Sąjungos gamintojais susijusių bendrovių pardavimas „sudarė daugiausia 10 % viso (Sąjungos) pramonės pardavimo“, negali būti grindžiamas bylos medžiagoje esančiais įrodymais ir remiasi Tarybos ir Komisijos Pirmosios instancijos teismui pavėluotai pateiktais duomenimis.

258. Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisdikciją nagrinėjant apeliacinius skundus, pažymėtina, kad šiais skundais Pirmosios instancijos teismas iš esmės kaltinamas, kad iškraipė įrodymus, peržengė teisminės kontrolės ribas ir pažeidė teisę į gynybą. Be to, paminėčiau kritiką dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalies aiškinimo klaidos, pagrįstą tuo, jog minėtų bendrovių atveju Pirmosios instancijos teismas neišnagrinėjo, ar buvo įvykdytos keturios šioje nuostatoje nurodytos sąlygos.

259. Reikėtų patikrinti, ar šie kaltinimai yra pagrįsti.

260. Šiuo klausimu primenu, kad skundžiamo sprendimo 111 punkte Pirmosios instancijos teismo išvardytos susijusios gamybos ir pardavimo bendrovės yra *Productos Tubulares*, šešios su *Dalmine* susijusios bendrovės ir *VMOG Jungtinė Karalystė*, kurių atitinkamos situacijos buvo išnagrinėtos skundžiamo sprendimo 99, 100, 104, 105, 108 ir 109 punktuose.

– Dėl skundų, susijusių su *Productos Tubulares*

261. Pirmosios bendrovės atveju ir dėl skundo, susijusio su pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalies pažeidimu, iš skundžiamo sprendimo 99 ir 100 punktų matyti, kad Pirmosios instancijos teismas nagrinėjo, ar informacija buvo pateikta laiku, ar ji buvo patikrinta ir ar atskiro atsakymo nebuvimas turėjo reikšmingą poveikį nustatant žalą, t. y. ar galimi trūkumai galėjo sutrukdyti nustatyti pakankamai teisingas išvadas. Be to, pažymėjęs, kad, viena vertus, į šios skundo nepalaikiusios bendrovės duomenis iš esmės nereikėjo atsižvelgti, tačiau, kita vertus, šios bendrovės duomenys vis tiek buvo perduoti vykstant tyrimui, Pirmosios instancijos teismas netiesiogiai, bet neabejotinai patikrino, ar šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalį.

262. Dėl įrodymų, susijusių su *Productos Tubulares*, iškraipymo *Niko Tube* ir NTRP nenurodo ir nepatvirtina, kokie įrodymai buvo iškraipyti atliekant skundžiamo sprendimo 100 punkte atliktą nagrinėjimą.

263. Taip pat nemanau, kad galima pritarti kaltinimams, jog Pirmosios instancijos teismas peržengė teisminės kontrolės ribas ir pažeidė teisę į gynybą, nes atsižvelgė į pavėluotai pateiktą informaciją, dėl kurios *Niko Tube* ir NTRP neturėjo galimybės pareikšti savo nuomonės.

264. Pirmiausia reikia pastebėti, kad *Niko Tube* ir NTRP apeliaciniame procese nekritikavo pagrindo dėl teisės į gynybą pažeidimo per administracinę procedūrą nagrinėjimo. Kaip matyti būtent iš skundžiamo sprendimo 149–152 punktų, ieškovės pirmojoje instancijoje turėjo galimybę tinkamai supažindinti su savo požiūriu į, be kita ko, atrankos teisėtumą ir ypač į *Productos Tubulares* paramą teikiant skundą, nes Komisija atsakė į ieškovių pirmojoje instancijoje pastabas, be kita ko, antrame galutinės informacijos dokumente.

265. Be to, svarbu priminti, kad Pirmosios instancijos teisme ieškovės savo antrajame pagrinde teigė, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai iš per atranką atrinktų Sąjungos gamintojų nepašalino gamintojo *Tubos Reunidos*, nes su šiuo gamintoju susijusi bendrovė *Productos Tubulares* atskirai neatsakė į Komisijos pateiktą klausimyną. Tačiau tokiomis aplinkybėmis man sunku suprasti, kaip galima kaltinti Pirmosios instancijos teismą už tai, kad jis būtent atliko klausimo, ar institucijos teisingai nusprendė, kad *Productos Tubulares* atsakymo į klausimyną nebuvimas neturėjo reikšmingos įtakos nustatant žalą, kontrolę visų pirma tuomet, kai skyrė proceso organizavimo priemones. Kadangi

šis patikrinimas apsiriboja pateiktų pagrindų teismine kontrole, manau, kad jo tikslas ir rezultatas nėra pakeisti išsamaus bylos tyrimo, atliekamo per administracinę procedūrą. Tai, kad vykdydamas teisminę kontrolę Pirmosios instancijos teismas priėjo prie išvados, kuri galėtų nepatikti *Niko Tube* ir NTRP, neabejotinai negali patekti į Teisingumo Teismo apeliaciniame procese nagrinėjamus klausimus.

266. Galiausiai *Niko Tube* ir NTRP niekaip neįrodė neturėjusios realios galimybės pateikti pastabas dėl vykdant Pirmosios instancijos teismo nustatytas proceso organizavimo priemones Tarybos pateiktų dokumentų, iš kurių buvo matyti, kad *Productos Tubulares* gamyba ir pardavimas užėmė mažiau nei 3 % bendros Sąjungos pramonės gamybos ir pardavimo tyrimo laikotarpiu.

267. Todėl skundus dėl *Productos Tubulares* situacijos nagrinėjimo reikia atmesti.

– Dėl skundų, susijusių su *Dalmine* susijusiomis bendrovėmis

268. Dėl skundžiamo sprendimo 111 punkte taip pat nurodytų šešių su *Dalmine* susijusių bendrovių reikia pažymėti, kad *Niko Tube* ir NTRP konkrečiai neginčijo skundžiamo sprendimo 105 punkte išdėstyto vertinimo, pagal kurį „iš bylos medžiagos ir būtent iš nekonfidencialios *Dalmine* atsakymų į klausimyno klausimus versijos, t. y. versijos, kuri buvo pateikta laiku ir kurią patikrino Komisijos tarnybos, matyti, jog (šešios susijusios pardavimo bendrovės) veikia arba prekybos, arba perpardavimo-platinimo srityse“ ir todėl „į šių bendrovių pardavimo apimtis buvo atsižvelgta nagrinėjant žalą, kai vertintos *Dalmine* pardavimo apimtys joms“.

269. Be to neginčijama, kad *Niko Tube* ir NTRP galėjo susipažinti su šiuo atsakymu ir pateikti pastabas per administracinę procedūrą.

270. Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti skundus dėl su šiomis bendrovėmis susijusių šio pagrindo dalių.

– Dėl skundų, susijusių su *VMOG Jungtinė Karalystė*

271. Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 108 punkto, *VMOG Jungtinė Karalystė* pavėluotai pateikė atsakymą į Komisijos pateiktą klausimyną, todėl jame pateiktų duomenų nebuvo galima panaudoti nustatant žalą. Vis dėlto skundžiamo sprendimo 109 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Taryba, remdamasi pavėluotu atsakymu į klausimyną, galėjo nustatyti, jog šios bendrovės pardavimas tyrimo laikotarpiu sudarė mažiau kaip 3 % viso skundą pateikusių Sąjungos gamintojų pardavimo. Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad neatsižvelgimas į šį pardavimą negalėjo turėti lemiamo poveikio žalos nustatymui ir todėl nepateisintų Sąjungos gamintojo, su kuriuo buvo susijusi *VMOG Jungtinė Karalystė*, pašalinimo iš Sąjungos pramonės apibrėžimo.

272. Pirmiausia iš skundžiamo sprendimo 108 ir 109 punktų matyti, kad Pirmosios instancijos teismas patikrino, ar buvo laikomasi pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalyje įtvirtintų sąlygų. Pirmiausia dėl paskutinės sąlygos pažymėjęs, kad, viena vertus, į skundo nepalaikiusios *VMOG Jungtinės Karalystės* pateiktus duomenis iš esmės nereikėjo atsižvelgti, tačiau, kita vertus, šios bendrovės duomenys vis tiek buvo perduoti ir išnagrinėti per tyrimą, siekiant patikrinti, ar negalėjo būti paveiktas žalos vertinimas, Pirmosios instancijos teismas netiesiogiai, bet neabejotinai patikrino, ar šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalį.

273. Dėl su šia bendrove susijusių įrodymų iškraipymo reikia pastebėti, kad priešpriešinio apeliacinio skundo 189–194 punktuose *Niko Tube* ir NTRP teigia, tik kad Pirmosios instancijos teismo *VMOG Jungtinei Karalystei* priskirta rinkos dalis yra susijusi su „skundą pateikusių Sąjungos gamintojų bendra apimtimi“, o ne „Sąjungos pramonės“ bendra apimtimi, kaip teigia Taryba ir Komisija.

274. Tačiau toks teiginys paremtas klaidingu skundžiamo sprendimo ir dviejų minėtų sąvokų aiškinimu. Iš tikrųjų iš ginčijamame reglamente įtvirtinto Sąjungos pramonės apibrėžimo, kurio skundžiamame sprendime nebuvo galima nepaisyti, matyti, kad šis apibrėžimas sutampa su sąvoka „skundą pateikę Sąjungos gamintojai“.

275. Galiausiai dėl tokių pačių priežasčių, kaip antai išdėstytos šios išvados 265 ir 266 punktuose, reikia atmesti galimybę, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė teisminės kontrolės ribas ir neužtikrino teisės į gynybą.

276. Taigi taip pat siūlau atmesti skundus, pateiktus dėl Pirmosios instancijos teismo vertinimo, susijusio su duomenimis dėl *VMOG Jungtinė Karalystė*.

277. Tokiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 111 punkte pateiktame nagrinėjime ir vertinime nebuvo padaryta teisės klaidų ar iškraipyti įrodymai. Todėl nebereikia nagrinėti šio pagrindo dalių, susijusių su kitais skundžiamo sprendimo motyvuojamosios dalies punktais, kurių galimas pagrįstumas bet kuriuo atveju negalėtų lemti minėto sprendimo panaikinimo.

278. Tokiomis aplinkybėmis siūlau atmesti visas priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo dalis, susijusias su teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant tariamą pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 5–7 dalių pažeidimą, kaip iš dalies nepagrįstas ir iš dalies nereikšmingas.

c) Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo dviejų dalių, susijusio su teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant tariamą pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalies pažeidimą

i) Šalių argumentai

279. Pirmoje dalyje, susijusioje su teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant tariamą pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalies pažeidimą, *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 132 ir 135 punktuose pažeidė teisę į gynybą.

280. Antroje dalyje šios bendrovės pirmiausia kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad skundžiamo sprendimo 132 punkte nepatikrino, ar kai kurių per atranką atrinktų su Sąjungos gamintojais susijusių bendrovių pateiktos konfidencialių duomenų nekonfidencialios santraukos per administracinę procedūrą suteikė ieškovėms pirmojoje instancijoje pakankamos informacijos apie atitinkamų duomenų turinio esmę. Antra, jos kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad netaikė pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalies sąlygų, o skundžiamo sprendimo 133–135 punktuose tik išnagrinėjo, ar kai kurių su atrinktais Sąjungos gamintojais susijusių bendrovių pateiktos konfidencialių duomenų nekonfidencialios santraukos nebuvimas pažeidė ieškovių pirmojoje instancijoje teisę į gynybą. Galiausiai, trečia, *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad Pirmosios instancijos teismas negalėjo nuspręsti, jog nekonfidencialios konfidencialių duomenų versijos atskleidimas joms nebūtų turėjęs jokios galimybės pakeisti administracinės procedūros baigtį.

281. Taryba ir Komisija siūlo atmesti šias dalis.

ii) Vertinimas

282. Pirmiausia svarbu priminti, kad, vadovaujantis pagrindų reglamento 6 straipsnio 7 dalimi, eksportuotojai ir kitos šioje nuostatoje nurodytos šalys, pateikę raštiškus prašymus, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateiktą informaciją, išskyrus Sąjungos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus, jei ši informacija yra svarbi jiems ginant savo interesus, bet nėra konfidenciali, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį, ir naudojama atliekant tyrimą.

283. Pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 dalį bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, turi būti valdžios institucijų naudojama konfidencialiai, jei tai pagrįsta. Šios nuostatos 2 dalyje, be kita ko, nurodyta, kad suinteresuotos šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Vadovaujantis to paties straipsnio 3 dalimi, jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas ir jeigu informacijos pateikėjas nenori atskleisti šios informacijos arba pateikti ją apibendrintu ar santraukos pavidalu, į tokią informaciją galima neatsižvelgti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga.

284. Pirmosios instancijos teisme *Niko Tube* ir NTRP teigė, kad pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalį institucijos negali teisėtai atsižvelgti į konfidencialius duomenis, jeigu jie nebūna pateikti nekonfidencialioje santraukoje.

285. Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 130 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalies tekste Komisijai numatyta tik galimybė neatsižvelgti į konfidencialią informaciją, kurios nekonfidenciali santrauka nebuvo pateikta.

286. Reikia pripažinti, kad *Niko Tube* ir NTRP nekritikuoja šio, mano manymu, teisingo aiškinimo. Iš tikrųjų, kiek tai gali būti reikšminga, reikia pastebėti, kad įrodymų administravimas antidempingo priemonių srityje pasižymi tuo, kad nagrinėjamuose dokumentuose dažnai būna verslo paslapčių ar kitos informacijos, kuri negali būti atskleista arba gali būti atskleista tik labai ribotai. Todėl, kaip tai patvirtinta pagrindų reglamento 6 straipsnio 7 dalyje ir 19 straipsnyje, dokumentai, kuriuose atsispindi įrodymai, negali būti iš karto atmetami kaip įrodymai, jei tam tikra informacija turi likti konfidenciali[40].

287. Kita vertus, *Niko Tube* ir NTRP pirmiausia kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad nepatikrino, ar iš skundžiamo sprendimo 132 punkte pateiktame sąraše išvardytų dokumentų nekonfidencialių santraukų, kurios, kaip nurodė šis teismas buvo parengtos, jos galėjo pakankamai sužinoti apie atitinkamo dokumento ar dokumentų turinio esmę.

288. Tačiau, kaip Komisija nurodė savo atsakyme į priešpriešinį apeliacinį skundą, šie argumentai negali būti susiję su pirmojoje instancijoje pateiktu pagrindu, kuris buvo susijęs tik su minėtų dokumentų nepriimtinumu būti įrodymais, nes šiuose dokumentuose buvo konfidencialios informacijos, kurios nekonfidenciali santrauka nebuvo pateikta. Taigi tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas, pripažinęs, kad nekonfidencialios santraukos buvo parengtos pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 2 dalį, neprivalėjo patikrinti kiekvieno iš minėtų dokumentų turinio.

289. Antra, *Niko Tube* ir NTRP iš esmės teigia, kad Pirmosios instancijos teismas nenagrinėjo tikrojo skundo, pagrįsto pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalies pažeidimu, bet tik įvertino, ar Komisijos pasinaudojimas skundžiamo sprendimo 133 punkte nurodytais konfidencialiais duomenimis, kai nebuvo pateiktos jų nekonfidencialios santraukos, prilygo ieškovių pirmojoje instancijoje teisės į gynybą pažeidimui.

290. Tokie argumentai neįtikina.

291. Iš tikrųjų svarbu priminti, kad pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalyje reguliuojami santykiai tarp suinteresuotos šalies, pateikiančios konfidencialią informaciją ir nenorinčios jos atskleisti netgi apibendrintai arba pateikiant santrauką, ir už antidempingo tyrimą atsakingos institucijos, kuri gali nuspręsti, jog į informaciją galima neatsižvelgti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga.

40 — Pagal analogiją žr. 2007 m. sausio 25 d. Sprendimo *Dalmine prieš Komisiją* (C-407/04 P, Rink. p. I-829) 47 ir 48 punktus. Šiuo klausimu taip pat žr. 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 27 straipsnio 2 dalį. Be to, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, 2000, p. 1) 41 straipsnyje numatyta, kad teisė į gerą administravimą, be kita ko, apima „kiekvieno asmens teisę susipažinti su savo byla, laikantis teisėto konfidencialumo ir profesinio bei verslo slaptumo“.

292. Tačiau kai už tyrimą atsakinga institucija nusprendžia, kad atitinkamą informaciją galima naudoti, o tokią galimybę, kaip minėta, jai suteikia pagrindinis reglamentas, dėl kitų tyrime dalyvaujančių suinteresuotų šalių išlieka klausimas, ar toks panaudojimas galėtų paveikti jų teisę į gynybą.

293. Tokiomis aplinkybėmis, nors Pirmosios instancijos teismas iš tiesų formaliai neperkvalifikavo ieškovių pirmojoje instancijoje pateikto pagrindo dėl pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalies pažeidimo, *Niko Tube* ir NTRP vis tiek negali kaltinti Pirmosios instancijos teismo, kad skundžiamo sprendimo 133–135 punktuose nepatikrino, ar Komisijos pasinaudojimas skundžiamo sprendimo 133 punkte išvardytais konfidencialiais duomenimis, nors nebuvo pateikta jų nekonfidencialių santraukų, lėmė ieškovių pirmojoje instancijoje teisės į gynybą pažeidimą. Manau, kad tai buvo pagrindinis išsamaus nagrinėjimo, kurį turėjo atlikti Pirmosios instancijos teismas atsižvelgdamas į pirmojoje instancijoje pateiktą pagrindą, tikslas.

294. Trečia, *Niko Tube* ir NTRP teigia, kad Pirmosios instancijos teismas negalėjo pripažinti, kaip jis tai padarė skundžiamo sprendimo 135 punkte, kad nekonfidencialios *VMOG Jungtinė Karalystė* atsakymo į klausimyną versijos, *Productos Tubulares* atsakymo į pirminės atrankos klausimyną ir 2006 m. gegužės 24 d. *Dalmine* elektroninio laiško dėl bendrovės *Tenaris West Africa* atskleidimas ieškovėms pirmojoje instancijoje nebūtų turėjęs jokios galimybės pakeisti administracinės procedūros baigtį.

295. Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad nurodęs minėtus dokumentus, dėl kurių nebuvo pateikta nekonfidenciali santrauka, skundžiamo sprendimo 134 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad, vadovaujantis teismų praktika, teisės susipažinti su tyrimo medžiaga pažeidimas negali lemti visiško ar dalinio ginčijamo reglamento panaikinimo, nebent nagrinėjamų dokumentų atskleidimas būtų suteikęs nors mažą galimybę pakeisti administracinės procedūros baigtį, jei atitinkama įmonė būtų jais rėmusis per minėtą procedūrą.

296. Šiame vertinime nėra teisės klaidos. Be to, *Niko Tube* ir NTRP jo nekritikavo.

297. Be to, taikydamas minėtus argumentus šioje byloje, skundžiamo sprendimo 135 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog „šioje byloje ieškovės tvirtina, kad joms buvo reikalingi šie dokumentai, norint įrodyti, jog *VMOG Jungtinė Karalystė*, (*Productos Tubulares*[41]) ir *Tenaris West Africa* atsakymų į klausimyno klausimus nepateikimas iškreipė žalos nustatymą. Tačiau šio sprendimo 101, 108 ir 107 punktuose atitinkamai buvo konstatuota, kad Taryba, nusprendusi, jog *Productos Tubulares*, *VMOG Jungtinė Karalystė* ir *Tenaris West Africa* atsakymų į klausimyno klausimus nepateikimas ar neatsižvelgimas į juos neturėjo jokios reikšmės nustatant žalą, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos. Todėl nekonfidencialios *VMOG Jungtinė Karalystė* ir pirminės atrankos *Productos Tubulares* atsakymų į klausimyno klausimus bei 2006 m. gegužės 24 d. elektroninio laiško versijos atskleidimas ieškovėms (pirmojoje instancijoje) nebūtų turėjęs jokios galimybės pakeisti administracinės procedūros baigties“.

298. Prieštaraudamos tokiai išvadai, *Niko Tube* ir NTRP priešpriešiniame apeliaciniame skunde tik teigia, kad nors ir neginčijama, kad jos galėjo susipažinti su ginčijamais dokumentais per procesą Pirmosios instancijos teisme, yra didelė tikimybė, jog reikiamu laiku pateikus reikalingą informaciją būtų buvę įmanoma tiksliai suformuluoti argumentus ir ypač procedūros baigtį galėjusius pakeisti įrodymus ir kad tik turėdamos šią informaciją šios įmonės būtų galėjusios nuspręsti, ar pareikšti savo nuomonę.

299. Šių bendro pobūdžio teiginių nepakanka norint įrodyti buvusią akivaizdžią vertinimo klaidą Pirmosios instancijos teismo argumentuose. Be to, juose nepateikiama jokių įrodymų, kad šis teismas taip iškraipė įrodymus, kad būtų akivaizdu, jog ginčijamų dokumentų perdavimas ieškovėms pirmojoje instancijoje per administracinę procedūrą būtų galėjęs lemti kitokią šios procedūros baigtį, nei ji buvo šiuo atveju.

41 — Reikia pastebėti, kad skundžiamame sprendime klaidingai nurodytas atrinktas Sąjungos gamintojas *Tubos Reunidos*, susijęs su *Productos Tubulares*. Šia techninė klaida apeliacinio skundo šalys nesirėmė ir ji neturi jokios reikšmės.

300. Ketvirta, manau, kad reikia atmesti pagrindo dalį, pagal kurią Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 132 ir 135 punktuose pažeidė *Niko Tube* ir NTRP teisę į gynybą. Iš tiesų, viena vertus, pirmajame iš šių punktų tik išvardijami konfidencialūs dokumentai, kurių nekonfidencialios versijos buvo pateiktos, ir dokumentai, kurių nekonfidencialios versijos nebuvo pateiktos. Kita vertus, kaip jau buvo nurodyta ir kaip priešpriešinio apeliacinio skundo 194 ir 209 punktuose pripažino *Niko Tube* ir NTRP, šios įmonės galėjo pateikti savo pastabas dėl skundžiamo sprendimo 135 punktuose nurodytų dokumentų per procesą Pirmosios instancijos teisme.

301. Dėl visų minėtų priežasčių siūlau atmesti priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo dvi dalis, susijusias su teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant tariamą pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalies pažeidimą.

302. Todėl siūlau atmesti visą priešpriešinį apeliacinį skundą.

V – Dėl ieškinio Pirmosios instancijos teisme

303. Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį, kai Pirmosios instancijos teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti.

304. Manau, kad taip yra šioje byloje.

305. Kaip siūlau šios išvados 155 punkte, reikia panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo pripažįstamas pagrįstu ieškovių pirmojoje instancijoje šeštasis pagrindas dėl *Niko Tube* teisės į gynybą pažeidimo tiek, kiek jis susijęs su SEPCO sandoriuose dėl *Niko Tube* gaminamų vamzdelių taikytos eksporto kainos koregavimu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

306. Iš tiesų, kaip jau esu nurodęs, mano manymu, Pirmosios instancijos teismas sprendime pateikė prieštaringus motyvus, kai skundžiamo sprendimo 209 punkte iš esmės nusprendė, kad *Niko Tube* įrodė, jog būtų galėjusi remtis argumentais, dėl kurių administracinės procedūros baigtis būtų kitokia, nei buvo šiuo atveju, nors anksčiau, minėto sprendimo 188 punkte, šis teismas nustatė, kad Taryba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai remdamasi minėtais argumentais taikė ginčijamą koregavimą.

307. Šiuo klausimu užtenka pripažinti, jog *Niko Tube* nepavyko įrodyti, kad jei pirmojoje instancijoje pateikti argumentai būtų buvę pateikti per administracinę procedūrą, jie būtų galėję įtikinti institucijas netaikyti koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

308. Manau, kad tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti ieškinio šeštąjį pagrindą tiek, kiek jis susijęs su *Niko Tube*.

309. Todėl ir atsižvelgiant į visa tai, kas buvo išdėstyta anksčiau, siūlau atmesti ieškinį tiek, kiek jis susijęs su *Niko Tube*.

VI – Dėl bylinėjimosi išlaidų

310. Pagal Procedūros reglamento 122 straipsnį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, jis sprendžia ir išlaidų klausimą.

311. Pagal šio Reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal minėto reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Vis dėlto pagal šio reglamento 69 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, arba jeigu susiklosto ypatingos aplinkybės, Teisingumo Teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.

312. Atsižvelgdamas į atliktą vertinimą manau, kad dėl Tarybos apeliacinio skundo (C-191/09), kurį reikia iš dalies pripažinti pagrįstu dėl *Niko Tube*, o likusią dalį atmesti, teisingai įvertinus bylos aplinkybes reikėtų bylinėjimosi išlaidas abiejose instancijose padalyti, priteisiant iš *Niko Tube* trečdalį Tarybos abiejose instancijose patirtų bylinėjimosi išlaidų, o Taryba turėtų atlyginti ketvirtadalį NTRP bylinėjimosi išlaidų.

313. Kadangi byloje C-200/09 Komisijos pagrindai buvo atmesti, bet buvo atmestas ir *Niko Tube* bei NTRP priešpriešinis apeliacinis skundas, siūlau, kad kiekviena šalis padengtų savo išlaidas. Kadangi Komisija buvo įstojusi į bylą Pirmosios instancijos teisme, ji taip pat turi padengti savo išlaidas pirmojoje instancijoje.

VII – Išvada

314. Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

„1. Panaikinti 2009 m. kovo 10 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP prieš Tarybą* (T-249/06) tiek, kiek juo dėl *Interpipe Niko Tube* panaikinamas 2006 m. birželio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 954/2006, nustatančio galutinį antidempingo muitą Kroatijos, Rumunijos, Rusijos ir Ukrainos kilmės tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba plieno importui, panaikinančio reglamentus (EB) Nr. 2320/97 ir (EB) Nr. 348/2000, baigiančio antidempingo muitų, taikomų, *inter alia*, Rusijos ir Rumunijos kilmės tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba nelegiruoto plieno importui, tarpinę ir priemonių galiojimo termino peržiūras ir baigiančio antidempingo muitų, taikomų, *inter alia*, Rusijos, Rumunijos, Kroatijos ir Ukrainos kilmės tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba nelegiruoto plieno importui, tarpines peržiūras, 1 straipsnį.

2. Atmesti ieškinį tiek, kiek jis susijęs su *Interpipe Niko Tube*.

3. Atmesti likusią Europos Sąjungos Tarybos pagrindinio apeliacinio skundo dalį.

4. Atmesti Komisijos pagrindinį apeliacinį skundą.

5. Atmesti *Interpipe Niko Tube* ir *Interpipe NTRP* priešpriešinį apeliacinį skundą.

6. Europos Sąjungos Taryba padengia du trečdalius savo bylinėjimosi išlaidų ir ketvirtadalį *Interpipe NTRP* bylinėjimosi išlaidų abiejose instancijose.

7. *Interpipe Niko Tube* padengia trečdalį Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidų ir savo bylinėjimosi išlaidas abiejose instancijose.

8. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas abiejose instancijose“.